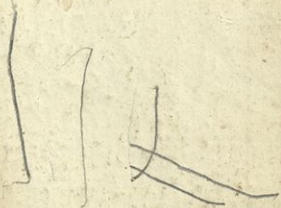
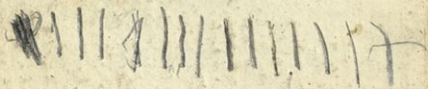
The image shows the front cover of an antique book. The cover is bound in a dark brown, marbled paper with a complex, swirling pattern of lighter brown and black tones. The spine of the book is visible on the left side, showing some wear and the binding structure. In the upper left corner, there is a rectangular, off-white paper label with a thin blue border. The number '67003' is printed in a black, serif font on this label. The book is set against a dark, solid background.

67003

Zolner Mossi

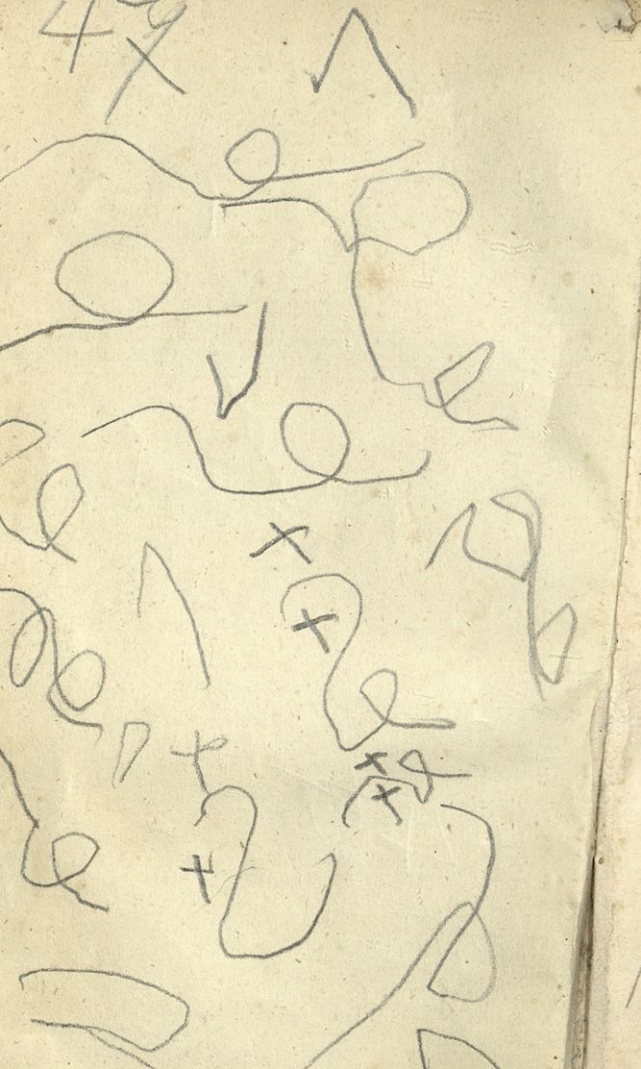
h

34

209
25
20

4

2

67003

Lith. u. ged. b. H. Lampel in Graz.

Sveti
KRISHEV POT

od

Svelizhaniga Patra
Leonarda is Portu Maurizio

is ojftrajfhiga Ordna

Svetiga Franzhifhka

sloshen v Lafhkim jesiku,

in

SVETA MASHA

s

drugimi molitvami.

—◆◆◆◆◆—
Zhetertiga popravljjeniga natifa.

J. Urbančič

—◆◆◆◆◆—
V Ljubljani, 1853.

V saloshbi in na prodaj per *Leopoldu Kremsharji*, bukvovesu in kupzhevavzu s bukvami.

67003

Takrat tedej jim ga je (Pilatush) isdal, de bi bil krishan. Vseli fo pa Jesufa in vùn peljali. In je fvoj krish nefozh vùn fhel na mesto, ki se imenuje mesto mertvafhkih glav, po hebrejsko pa Golgata. Oñdi fo ga krishali.

(Janes 19, 16 — 18.)

O vi vfi, ki grefte po potu, premiflite in glejte, zhe je fhe kaka bolezhina, kakorfhna je bolezhina moja!

(Shalofina pésem Jeremia preroka 1, 12.)

IN=03000445

Predgovor.

Bukvize imenovane: „Sveti krishev pot,“ so bile od Vifoko zhaftitljiviga Šekaufhkiga Škofijstva v Grazu 4. vël-kiga serpanja 1842 v Nemfhkim jesiku s naslednjimi besedami poterjene:

Approbation.

Nr. 1672.

Gegen die Drucklegung dieser Andachtsübung, betitelt: Pot fvetiga Krisha etc. wird in geistlicher Beziehung kein Anstand genommen.

Von dem fürstbischöflichen Sekkauer Ordinariate zu Graz am 4. August 1842.

Im Auftrage Sr. f. b. Gnaden

Jos. Kramer,
Domdechânt.

Blasius Neubauer,
Secretär.

Kakó ljube in drage so te buk-vize fvetiga Krisheviga pota pobosh-

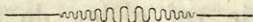
nim kriftjanam, fe she is tega lahko rasvidi, ker fo fe mogle sdej she v zheterto natifniti dati, torej jih ni treba she posebej hvaliti in ljudstvu perporozhovati.

Od vezh strani fo fe pa shelje duhovnih Gospodov saflifhale, de bi fe imenovane bukvize ob perloshnosti noviga natifa nekoliko, kar besedo sadeva, popravile, in v zhistejfhi Kranjfhini na fvitlo dale, ker zhloveka bolí in she zlo moti, zhe mora is bukviz, ki fo v tako fkashenim jesiku pifane, fveti Krišov pot pred ljudstvam na glas moliti. Tej pravizhni shelji smo hotli vftrezhi, torej smo fkasheno Kranjfhino nekoliko popravili, vender ne prav do zhiftiga, de fe bo ljudstvo per ozhitni molitvi fvetiga Krisheviga pota tudi bukviz poprejfhnih natifov poflushiti samoglo.

Nate tedej popravljene in ozhifhene bukvize, ter poflushíte fe jih k boshji zhafti in k svelizhanju svojih dufh. Bog, Ozhe nebeski pa napolni vafhe ferza s ljubesnijo do fvetiga Krisheviga pota!

J. V. Popravljaviz.

Pisaviz bukviz sv. Krisheviga pota.

Perlastujejo se te bukvize sveli-
zhanimu Patru Leonardu is Portu Mau-
rizio (tako se imenuje mestu, v katerim
je bil rojen leta 1676). Ta flushab-
nik boshji je preshivel 44 lét v ojftraj-
shim Ordnu Š. Franzhishka. Poln lju-
besni do Boga in blishnjiga se je ves
ta zhas filno trudil, prav veliko ljudi
k Bogu perpeljati. Satorej je veliko
fará po mestih in desheli obhodil, kjer
je pridigoval, uzhil, molil in ljudstvo
k pokori in poboljshanju shivljenja budil.
To sveto opravilo, ki je vezh dni v
enim kraji terpelo, se imenuje s La-
tinsko besedo: „Mifion.“ Tazih Mi-
fionov je Pater Leonard vezh ko 300
imel, ker je ob tih perloshnostih bres
shtevila veliko greshnikov spreobernil
in Bogu perdobil. V snamnje svoje

ljubesni do Boga in blishnjiga si je dal na bandero, ki ga je pred seboj nofil, sapifati besede: „*Shivi Jesus! Shivi Marija! v serzih vsih ljudi.*“ Posebno gorezhnost je imel do svetiga Krisheviga pota; vsak dan, zhe mu je bilo le mogo-zhe, ga je ves ginjen do sols molil, in tudi drugim moliti perporozhal. Pov-fod je svoje Mifione s postavljanjem Krisheviga pota sazhel, kjer pa je she postavljen bil, ga je moliti perporozhal. Postavljeni Krishev pot je ljudem veden spominj Mifiona in per njem storjenih fklepov in obljub. Premifhljevanje Kri-ftufoviga terpljenja, je rekel, je prav perpraven perpomozhek ljudi poboshne storiti in jih is hudizheviga jarma re-fhiti. Po trudapolnim shivljenji je v 75. letu svoje starosti v Rimu leta 1751 v Gospodu saspal. Ko je bila njegova smert Papeshu Benediktu XIV. nasna-njena, je s solsami v ozheh sdihnil: „*Veliko smo s njim sgubili, pa smo noviga Pomozhnika v nebesih dobili.*“ Savoljo njegoviga svetiga shivljenja in savoljo zhudeshev, ki so se po njegovi smerti na njegovo proshnjo sgodili, je

bil ta boshji flushabnik od Papesha Pija VI. 14. Roshnika 1796 v versto **Svelizhnih** postavljen.

Rasloshik, sazhetik in vrednost svetiga Krisheviga pota.

Šveti Krishev pot je spominj tiftiga teshavniga pota, po katerim je nash Svelizhar hodil, ko je od Pilatusheviga dvora, kjer je krivizhno k smerti obfojen bil, teshki krish na goro Kalvarjo nesel. Ker je nash Gospod na tem potu pod teshkim krishem nesnano veliko terpljenja, bolezhin in shalofiti preterpel, se ravno sato ta pot imenuje: „*Pot svetiga krisha*,“ ali „*Krishev pot*,“ „*pot Kalvarje*,“ „*pot bolezhine in shalofiti*.“

Ker je nash Odreshenik na tem potu dvanajftkrat sadershan, po smerti pa dvakrat preneshen bil, is krisha namrezh v narozhje njegove preshalofitne Matere, potem pa v grob, sato se tudi sveti Krishev pot v fhtirnajft Postaj ali Šhtazionov rasdeli.

Bere se ¹⁾, de je Marija Deviza, potem ko je bil Jesuf v nebefa odšel, ves zhas svojiga shivljenja tiste kraje obiskovala, na kterih je njeni Šin terpel in zhudeshe delal. Te misli je tudi bil Leo Papesh X. ²⁾. Poboshna Šeftra Marija Agreda ³⁾ tudi perpoveduje, de Marija, nasha preljuba Mati, ni nikoli prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in de je ondi s shaloftnim ferzam premishljevala, kako grosovitne martre je mogel terpeti njeni Šin. Po tem takim se smé rêzhi in terditi, de je Marija Deviza nar perva sveti Krishev pot obiskovala, in to poboshno vajo ali andoht sazhelda.

Obiskovanje svetiga Krisheviga pota je premishljevanje britkiga terpljenja nashiga Gospoda Jesufa Kristusa per flehernim Šhtazonu. Kakó perjetno je to premishljevanje pred boshjimi ozhmí, se ne more prav dopovedati in ne popisati. Sveti Bonaventura ⁴⁾ pravi: „*No-bena andoht ne obudi toliko svetih shelja, kakor premishljevanje ter-*

¹⁾ Lib. 6. Revelat. c. 16. — ²⁾ Breve Regulam profitentibus. — ³⁾ Demit. Civ. Dei. p. 3. lib. 8. Cap. 28. — ⁴⁾ Stimul. Divin. amor. C. p. 1.

pljenja, krisha in smerti nashiga Gospoda Jesusa Kristusa. O prezhudno terpljenje! po kateriga premishljevanii se dusha takó visoko povsdigne, de ne le samo angeljem enaka, temuzh vsa boshja postane.“ Š. Franzhisk Šalesi pravi, de se po premishljevanji Kristuoviga terpljenja nar popred ljubesen boshja v nashih ferzih vshge; sato ga imenuje nar blishnjo pot k vřim zhednostim in k nedolshnimu shivljenju. Š. Albert*), imenovan Velki, uzhi, de je premishljevanje Kristuoviga terpljenja bolj saflushljivo, kakor zhe bi se kdo zelo leto ob fuhim kruhu postil, do kervi gajshlal, ali bóř v svete deshele na bóřhjo pot hodil.

Mozh svetiga krisheviga pota.

Zhe je sveti Krishev pot pred drugo molitvijo take vrednosti, ima gotovo tudi posebno mozh nashim dusham posebne gnade sadobiti, in naf pred greham obvarovati. Rimřka Gosposka

*) Roset. Exercit. 1.

je sagledala nad ljudstvam ozhitno poboljšhanje v tistih krajih, v katerih so pogosto sveti Krishev pot obiskovali.¹⁾ Svelizhani flushabnik boshji, Pater Leonard je v nekim kraji, na svojih Misionih, ljudstvo posebno poboshno najdel, ko so vsak dan, po letu pred delam, po simi pa svezher, sveti Krishev pot obiskovali, ter so per Štazionih terdne fklepe delali, Boga ne vezh shaliti.²⁾ Sato je tudi Patra Leonarda možno veselilo, ko je na svojih Misionih Krisheve pote postavljal, ter je Štazione vedni misionfski pridigi permeril³⁾, sakaj Štazioni, desiravno molzhé, vender le neprenehama ljudi opominjajo, greha se varovati, sa storjene grehe pa pokoro delati, ker je mogel Šin boshji toliko terpeti sa grehe svetá. In ref, dofti se jih bo greha varovalo, gresniki pa se bojo spokorili, zhe bojo per svetim Krishevim potu premishljevali grosovitne martre, ktere je Jesus savoljo nashih grehov terpel.

¹⁾ S. Congr. Regula V. inter Regul. Viae Crucis. —

²⁾ In Libr. de Via Cruc. — ³⁾ In vita ejus.

Koliko mozh ima molitev svetiga Krisheviga pota tudi vzhafnih potrebah, sprizhujejo fajmofhtri, kateri fo ob zhafu velike fufhe dva ali tri dni svete Shtazione s fvojimi farmani obifkovali, ter fo pohlevniga deshja profili, in njih profhnje fo bile uflifhane.¹⁾

Odpuftki sv. Krisheviga pota.

Papeshi fo obifkovavzam Jerusalemfkih Shtazionov, ali svetih krajev, kjer je nafh Odrefhenik terpel, veliko odpuftkov dodelili. Vse te odpuftke, ki fe s obifkanjem Jerusalemfkiga Krisheviga pota sadobiti samorejo, fo nekteri Papeshi tudi obifkovavzam drusih Krishevih potov po svetu dovolili.²⁾

Sovrashniki katolifhkiga kerfhanftva: Turki, Arabzi in Greki, fo vezhkrat zerkve in klofhtre v sveti desheli obropali, in vse, kar jim je pod roke perfhlo, rasbili in pokonzhali. Ta zhaf fo fe pogubile pifma in bukve, v kterih

¹⁾ S. C. de Via Cruc., item lib. origine, progresso, et della via Cruc. — ²⁾ Innoc. XII., Clem. X. et XII., Bened. XIV.

fo bili podeljeni odpuſtki sapifani; druge piſma fo pa ob zhaſu Papeſha Pija V. v boſhjim Grobu ſgorele, torej ni vezh mogozhe vſih podeljenih odpuſtkov ime- novati in naſhteti. Vender pa vſi ſa Jeruſalemſke ſhtazione podeljeni od- puſtki ſhe veljajo, in ko bi treba bilo, bi jih Papeſhi vnovizh poterdili.

Vſi odpuſtki pa, kakor je bilo ſhe rezhenó, fo ſa ſlednji Krishev pot po- deljeni; torej je gotovo, de, zheravno ſe vſi odpuſtki naſhteti ne morejo, ſe vender le vſi per flehernim Krishevim potu ſadobiti ſamorejo. Naj je tedaj vſakimu ſadoſti veſelja in troſhta ſa njegovo duſho, de ſe ſ obiſkovanjem ſvetih ſhtazionov vſih odpuſtkov vde- leſhiti ſamore, kateri fo tiſtim podeljeni, ki v Jeruſalemu ſvete kraja obiſkujejo.

Komu je dana oblaſt ſvete Kri- sheve pota poſtavljati in ſhegno- vati?

Vezhna previdnoſt in miloſt boſhja je ſmed vſih drusiſh le ſamó Patre, Ordna ſvetiga Franzhiſhka ſvolila, in

jim kraje nashiga odrefhenja ali sveto deshelo srozhila, de ondi nad svetimi kraji zhujejo, jih v spodobni zhafti ohranijo, nashiga Svelizharja nozh in dan hvalijo in molijo, kristjane, kateri tam stanujejo, in romarje, kateri tje pridejo, s vsimi duhovnimi potrebami previdujejo; in ravno sato so Papeshi le samo Patram is Franzhifhkanarfkgiga réda oblast dodelili, Krisheve pota postavljati in shegnovati, in fizer prvi Poglavár Ordna Šv. Franzhifhka, in s njegovim dopufhenjem tudi drugi Patri, kateri so njemu podloshni. *)

Zhe hozhe kak Fajmoshter v svoji zerkvi sveti Krishev pot postaviti, per katerim bi se tudi odpuftki dobivali, naj se nar pred k svojimu Šhkofu s proshnjo oberne, de mu spifano dovoljenje dajo, in f tem spifanim dovoljenjem naj se na Patra Generala, ali pa Provinziala imenovaniga Ordna oberne, in profi, naj bi ob odlozhenim zhasu ali fami perfhli, ali pa eniga smed Patrov poslali, Šv. Krishev pot postavit in

*) S. Congr. Regula 1. 11. et 10. de Via Cruc.

shegnat. Perpušheno pa je tudi Faj-
moshtru fi kteriga smed Patrov isvoliti
in sa tiftiga profiti. Imenovano do-
voljenje se mora pod sgubo odpuštkov
f pismam dati in fkerbno hraniti v spri-
zhevanje, de je Krishev pot s dopuše-
njem postavljen in shegnan bil. *)

Postavljeni in shegnani Krishev
pot se pa ne sme v kaki drugi kraj
prestaviti bres noviga dovoljenja Šhkofa
in imenovaniga Ordna, in bres eniga
smed Patrov tega Ordna. Ako bi se
prestavil, bi ne bil vezh prvi Krishev
pot, temuzh bi se drugi postavil, in
ravno sato bi bilo noviga pervoljenja
in shegnovanja potreba. Zhe se pa prvi
Šhtazionfki krishi, ali table, ki so she
shegnani, le nekoliko prestavijo, jih ni
treba vnovizh shegnovati. Eden ali drug
Šhtazion malo prestaviti, je vsakimu
dopušheno, ker she smiram prvi Kri-
shev pot oftane; savoljo gotovosti od-
puštkov je pa vender dobro, posvetvati
se f kakim rasumnim Patram.

*) S. Congr. Regul. 30. Juli 1747.

Kaj je treba storiti, de se sadobé odpuſtki Krisheviga pota.

Sveta katoliſhka véra naſ uzhí, de, kdor ſhelí ſadobiti odpuſtke, ſe ſnajde v ſtanu gnade boſhje, to je, de je vſaj bres ſmertniga greha, ſakaj odpuſtik ne odpuſtí zlo nobeniga, tudi nar manjſhiga greha ne, ampak ima le ſamo mozh, zhaſne ſhtrafenge sbriſati, ktere bi mogel greſhnik po odpuſhenim grehu preterpeti. Toraj je treba, de tiſti, ki ſhelí odpuſtke ſv. Krisheviga pota ſadobiti, pa ima kak ſmerten greh na ſvoji veſti, ſakrament ſvete pokore vredno prejme, ali ſe vſaj ſ pravo popolnoma grevingo nad ſvojimi grehi v ſtan gnade boſhje poſtavi, in per tej popolnoma grevingi tudi reſnizhno voljo ima, kmalo ſe ſvojih grehov ſpovedati.

Vezhkrat ſe je ſhe pergodilo, de ſo greſhniki per ſvetim Krishevim potu ſpregledali in oſtudnoſt ſvojih grehov ſpoſnali, in de ſo njih terde ſerza k pravi pokori omezhene bile; ſhé ſavoljo tega naj tudi neſpokorjeni greſhniki Krishe-

viga pota nikar ne opufhajo, in potem zhe tudi fami sa-se odpustkov sadobiti ne morejo, dokler so v smertnim grehu, jih pa vender le po uku vezh imenitnih Uzhenikov dufham v vizah k pomozhi oberniti samorejo.

Per nekterih Shtazionih fe sadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne mora fam sáse vezh kakor le en fam popolnoma odpustik sadobiti, toraj naj prvi popolnoma odpustik febi v prid oberne, druge odpustke pa sa verne dufhe v vizah Bogu kot proshnjo, jim pomagati, daruje, kakor postavim: sa dufho svojiga ozheta, svoje matere, svojiga brata, svoje sestre, svojiga prijatla, ali kteriga drusiga smed shlahte i. t. d., ali pa sa nar bolj potrebno dufho, ali sa tisto, sa ktero fe nihzhe smed njenih ne spomni, ali ktera je bila v tej ali uni zhednosti posebno fkerbna, ali ktera je imela veliko poboshnost do Kristusoviga terpljenja, do Matere boshje, ali ktera je bila kakofhnimu grehu bolj podvershena i. t. d., ali pa na enkrat sa vse tiste, sa ktere moliti je Bogu nar bolj dopadljivo, ali

sa ktere je kdo fhe posebno moliti dolshan i. t. d. Per tem naj pa tudi vsak vé, de she opravljena molitev fvetiga Krisheviga pota nř vezh v nafhi oblasti, satorej se ne morejo odpuřtki po she opravljenim Krishevim potu sa té ali sa une Bogu darovati; treba je tedaj, de se kmalo per sazhetku Krisheviga pota vsi odpuřtki, ki se per vsih řhtazionih sadobé, Bogu sa té ali sa une darujejo, ali pa de se per vsakim řhtazionu posebej tifti odpuřtik, kateri je ravno sa ta řhtazion podeljen, sa tega ali uniga Bogu daruje.

De se odpuřtki fvetiga Krisheviga pota sadobé, je pa fhe tudi posebno potreba: vsaj nekoliko zhafa premifhlevati Jefusovo britko terpljenje, to je, ali per vsakim řhtazionu posebej eno fkrivnořt Kristufoviga terpljenja premifhlevati, ali pa sa verřtjo vse fkrivnořti, ktere fo per řhtazionih v premifhlevanje odlozhene. Le famo premifhlevanje Kristufoviga terpljenja je k sadobljenju odpuřtkov sapovedano, in fizer ne nobena drusih molitev.

„Ozhenash.“ „Zheshena fi Ma-

rija.“ „*Zhaft bodi Ozhetu*“ niso potrebna pogoja k sadobljenju odpustkov svetiga Krisheviga pota, temuzh se le is poboshne navade, ki so jo poboshni kriftjani vpeljali, per *Šhtazionih* Krisheviga pota perftavljajo. *)

Ker je tedaj premifhljevanje Kri-
tufoviga terpljenja potrebno, odpustke
sadobiti, torej se jih tudi priprofti in
neuzheni ljudje, ki premifhljevanja niso
vajeni, bres tega vdeleshiti ne morejo.
Vender pa, zhe so takó flabiga in kèf-
niga duha, de jim globoko premifhlje-
vati ni mogozhe, naj se pa faj s sbranim
duham v *Šhtazionfke* podobe poboshno
obernejo in premifhljujejo, koliko je
boshji *Odrefhenik* savoljo njih grehov
terpel, ter naj fozhutje, milovanje, lju-
besen do krishaniga *Jesufa* v febi obudé,
in naj se fvojih grehov kèfajo, f kterimi
so njegovo grosovitno terpljenje sadol-
shili.

*) S. Congr. Regula 6. num. 6. et 9.

Kaj je per obiskovanji sv. Krisheviga pota treba storiti?

Memo premishljevanja Kristufovigga terpljenja je sht treba, vse Shtazione sa verstjo obiskati, in se od eniga do drusiga nekoliko premakniti. Ne bilo bi sadofti, zhe bi kdo, kateri ni slab in bolehen, smiram per enim Shtazionu oftal, in bi druge Shtazione le s mislijo obhodil, ampak se mora s svojim shivotam faj nekoliko od Shtazona do Shtazona premakniti. Sato je tudi prepovedano ob zhafu veliziga f-hoda, ko se savoljo drenja premikati ne mora, sveti Krishev pot obiskovati.

Kader veliko ljudi h Krishevimu potu pride, in ni zerkev dofti prostorna, de bi od eniga do drusiga Shtazona hoditi mogli; takrat smejo vsak na svojim kraji oftati, in naj se le, ako je mogoche, f svojimi obrasi proti Shtazionam obernejo, ker na mesto njih mafhnik, ali pa tudi kdo drugi, po versti Shtazione obiskuje, ter ondi premishljevanje Kristufovigga terpljenja na glas — f potrebnimi prenehleji — bere,

tako, de ga vfi lahko flifhijo, in tudi zhaf imajo, premifliti, kar fe jim bere.

Zhe jih vezh fkupej Krishev pot ozhitno moli, je treba, de fe per vfa-kim Shtazonu en „*Ozhenash*“ in ena „*Zhesfena fi Marija*,“ potem „*Zhaf bodi Ozhetu*“ smoli, in poslednjizh s grevanim ferzam rêzhe: „*Usmili fe naf, o Gospod, usmili fe naf!*“ Teh molitev pa ni treba k sadobljenju od-puftkov, zhe kdo fam posebej fveti Kri-shev pot opravlja, kar je bilo she sgo-rej povedano.

Zheravno ni dopufheno, sdaj ne-koliko Shtazionov, zhes dolga zhafa pa fhe le druge obifkovati, vender ne sadershuje odpuftkov sadobiti, zhe fe le malo zhafa preneha, kakor tudi ne, zhe bi kdo savoljo pomankanja zhafa nektere Shtazione pred pridigo, druge pa po pridigi obifkal. Ravno tako tudi ne sadershuje odpuftkov fe vdeleshiti, zhe kdo is pokorfhine, savoljo potrebne flushbe fvojiga blifhnjiga, ali is ka-korfhniga koli praviga sadershka od obifkovanja nekterih Shtazionov preneha,

in se spet v kratkim zhasu k obiskovanju tistih poverne. *)

Kdor terdno fklene, ves fveti Krishevi pot obiskati, pa is kakiga veljavniga sadershka vsih obiskati ne more, je verovati, de se tistih odpuftkov vdeleshi, kateri fo dani sa tiste Shtazione, ktere je obiskal. Drugazhi je pa mifliti, zhe se je kdo namenil, ne vsih, temuzh le nektere Shtazione obiskati; sakaj odpuftki fo per Shtazionih dani savoljo Krisheviga pota, kdor pa tega opraviti ne mifli, tudi odpuftkov deleshen ni.

Ker ni nikjer sapovedano, de bi kdo mogel per vsih Shtazionih Kristufovo terpljenje klezhé premifhljevati; sato snajo flabi, bolehni in ftari ljudje per Shtazionih fedeti, ali pa ftati: sdravim, mozhnim in terdnim pa se klezhati spodobi. Zhe fi k ferzu vsamemo, de je nash Odrefhenik, Kralj nebés in semlje pod teshkim krishem na semljo padel, sa naf grosovitne martre terpel: sakaj bi fi revni zhlovek, zherv semlje, k njegovi

*) Pater Leonard. 1. C.

zhaſti, in is ljubesni do njega toliko ne ponishal, de bi per vſakim Œhtazionu pokleknil? Bati ſe je, de ſe bo naſh boſhji Odreſhenik pred ſvojim nebeſhkim Ozhetam tiſtih framoval, kteri ſe pred njim poklekniti framujejo, in is framoshljivoſti ſveti Krishev pot opuſhajo. Jeſuf, Bog in zhlovek, ſe je ſavoljo naſ ponishal, je bil ſavoljo naſ ſanizhevan in kot raſbojnik k nar ſanizhljivſhi ſmerti obſojen: ſveti Pavl ſe je v krishu naſhiga Goſpoda hvalil; ſakaj bi ſe tedaj greſhnik framoval hoditi po ſtopinjah ſvojiga Odreſhenika, in klezhé premišljevati njegovo britko terpljenje?

Tudi bolniki in tiſti kriſtjani, kteri ſo v jezah, na morji, ali v deſhelah nevernikov, in vſi, kterim ni mogozhe Œhtazionov Krisheviga pota obifkovati, ſamorejo odpuſtike Krisheviga pota ſadobiti, zhe molijo ſhtirnajt „Ozhenaſhev“ in „Zheſhena ſi Marij,“ in na ſadnje ſhe pet „Ozhenaſhev“ in „Zheſhena ſi Marij,“ in „Zhaſt bodi Ozhetu;“ potlej pa ſhe ſa Pa-peſha en „Ozhenaſh“ in eno „Zhe-

shena si Marija,“ in „*Zhaft bodi Ozhetu;*“ tode morajo med temi molitvami krish is mefinga v rokah der-shati, ki je shegnan od Patra Generala Franzhifhkanov Observantov v Arazeli, ali pa od kakiga Provinziala ali Guardianiana, ki so unimu Generalu podloshni. Ta praviza je bila podeljena na proshnjo Franzhifhkanov ojtrefshiga klofhtra S. Bonaventura v Rimu od Klemenena XIV. 26. Profenza 1773.

Perporozhilo sv. Krisheviga pota.

Papeshi so ob vsih zhasih fkerbeli, spominj Kristusoviga terpljenja v ferzih vernih kristjanov obuditi in ohraniti, ker so dobro vedili, de je premifhljenje Kristusoviga terpljenja posebno mozhen perpomozhek k spokornimu in poboshnimu shivljenju. Sveti Krishev pot je takorekozh slata jama in f-hramba nebeshkih sakladov, je neufushljiv studenez zhasnih in vezhnih dobrot in milost boshjih, je terdna bersda nashih flabih pozhutkov in mozhna bramba pred greham. Sveti Krishev pot nam ras-

svetljuje pamet, de oftudnost greha in pravizo boshjo bolj shivó sposnamo, vshge nasho voljo k pokori, in naf nagiba k voljnemu poterpljenju v krishih in teshavah.

Papesh Benedikt XIV., de bi bil ljudstvo k obiskovanju svetiga **Krisheviga** pota toliko bolj spodbodil, ni le famo vsih odpustkov svojih sprednikov poterdil, temuzh je tudi duhovne predpostavljene opominjal, naj v svojih farah in zerkvah **Krisheve** pota postavijo.

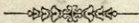
Nekteri poboshni **Škofje** so v svojih zerkvah, farah in v Nunskih kloshtrih **Šhtazione** postaviti sapovedali. Nekteri smed **Škofov**, de bi bili k obiskovanju svetiga **Krisheviga** pota she bolj ljudi vneli, so ga tudi fami in she zlò bosí obiskovali.

Pa tudi drugi duhovni **Pastirji**, ki imajo ljubesen do svojih ovzhiz, so v svojih farnih zerkvah sveti **Krishev** pot vpeljali. **Kakó** možhno jih mora vefeliti, ko vidijo, de njim srozehene ovzhize rade sa **Kristufam** po **Krishevim** potu hodijo, njegovo terpljenje premishlujejo in svoje grehe objokujejo! She to ve-

felje je duhovnim Pastirjem obilno plazhilo sa njih trud, ki ga imajo, zhe svoje ovzhize po Krishevim potu vodjo. Koliko plazhilo pa jih sbe le v vezhnosti zhaka!!

Kerfhanfka dufha! ali se ne bo tudi v tebi ferzé vnelo po Krishevim potu sa Kristufam hoditi? Tebi fizer ni bilo dano dobrotljiviga Jesufa spremljati, ko je savoljo tebe is Pilatusheviga dvora na hrib Kalvarjo teshki krish nefel, tudi ti ni bilo dano v drufhnji s Materjo boshjo po tiftih svetih krajih hoditi, kateri so bili s kervjo boshjiga Šina sasnamnjani: pa glej, vfiga tega se lahko vdeleshifh, zhe s poboshnim duham in s sgrevanim ferzam po Krishevim potu od Štazona do Štazona hodifh. Ne opufhaj tedaj tega svetiga pota, zhe ne morefh vfak dan po njem hoditi, hodi pa po njem ob nedeljah in prasnkih, slasti pa ob petkih v postu. Majhen bo tvoj trud, tode veliko bo tvoje plazhilo. Nekoliko vezh ko pol ure bofh, o kristjan! premifhljeval Kristufovo terpljenje, in glej, sadobil bofh.

obilno boshjih gnad in odpufhenje zhaf-
nih fhtrafeng, in bosh tudi pomagal
vernim duham is viz.

Molitev

pred svetim Krishevim potam.

**Molimo. Sazhni, prófimo, Go-
spod, s svojim duham nafhe djanje,
in spremljaj ga s svojo sveto po-
mozhjo, de se vse nafhe molitve in
dela vselej is Tebe sazhnó, in is
Tebe sazhete tudi v Tebi kon-
zhajo. Po Kristusu Gospodu na-
shim. Amen.**

Darvanje

svetiga Krisheviga pota.

O moj dobrotljivi **Jesuf!** ljubim Te zhes vse, ker si vezhna dobrota in breskonzhna milost. Shal mi je is zeliga serza, de sim kdej Tebe, o nar vezhi dobrota! rasshalil. Darujem Ti ta sveti Krishev pot k Tvoji zhafti v spominj tistiga teshavniga pota, po katerim si savoljo mene ubosiga greshnika hodil. Jes shelim vsih odpustkov se vdeleshiti, kateri so sa sveti Krishev pot podeljeni, torej tudi shelim, vse takó opraviti, kar in kakor je k sadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim Te, o **Jesuf!** dodeli mi gnado in mozh, de s tem svetim Krishevim potam v tem shivljenji tvojo milost, v prihodnjim pa vezhno veselje saflushiti samorem. **Amen.**

Ako she nisi odpuſtkov Bogu daroval, sa ktere mu jih darovati shelifh, de bi jim k pridu perfhli, mu jih sdaj daruj, kakor fi bil she sgorej poduzhen. Potem se podaj f kefanim ferzam k pervimu Œhtazonu. Poſtavi se v miſlih pred Pilatov dvor, in ſpremljaj v duhu Gopoda na teshavnim potu na Golgato. Ljubi ga, ker te je On she pred ljubil, kakor fi ga ti ljubiti samogel.

Jesus je k' smerti obsojen.

I. Shtazion.

Jesus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim krishem svét odréshil.

Premisli prezhudno ponishnost svojiga nedolshniga Jesusa, s katero je On kervizhno sodbo bres vfiga sgovarjanja poslušhal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lashnive in kervizhne prizhe, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojiga jesika, s katero si se vezhkrat soper Boga, in svojiga blishnjiga pregreshil, je sodnika oslepila, de je nedolshniga Jesusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in sdihni bolj s serzam kakor s ustmi:

O moj ljubesnivi Jesus! kako nesmerna je tvoja ljubesen proti

meni bogimu gresniku! Bosh le tedej sa nevredno (hudobno) stvar jezho, shtrike, ketne in tepenje terpel? in k taki grosovitni smerti obsojen? Oh! to je sado sti raniti moje serze, in objokovati vse pregrehe, ktere sim s svojim jesikam storil. Jest jih tedej obshaljujem, in klizhem k Tebi: O moj Jesus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jesus!

Ozhe nash. Zhes hena si Marija.

Zhaft bodi Bogu.

Usmili se nash, o Gospod! usmili se nash!

*Jesus Krish na svoje rame
s' veseljam vsame!*

II. Shtazion.

Jesus vsame krish na svoje rame.

Ÿ. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

Ř. Ker si f svojim krishem svét odréfhil.

Premisli, f kakshnim vese-
ljem in radovoljnim serzam do-
brotljivi Jesus sveti krish objame,
in kakó poterpeshljivo tepenje in
suvanje malopridniga ljudstva pre-
nasha! Ti pa poln nevolje in
nepoterpeshljivosti beshish pred
krishem, kar je mogozhe! Kaj
ne vesh, de se ne more bres
krisha nebeshko veselje sadobiti?
Oh! objokuj svojo slepoto, oberni
se k svojimu Gospodu, sdihni in
rezi k njemu:

Ne Tebi, o Jesus! temuzh
meni se spodobi krish. O teshki

krish! kteriga so moji grehi Tebi naloshili. O ljubesnivi Jesuf! do-
deli meni tvojo gnado in mózh,
vse krishe objeti, ktere sim s
svojimi grehi saflushil. Štori, de
bom svoj krish voljno objel, in
se tako od svetá lozhil; daj mi
tako ljubesen do krisha, de bom
vselej s tvojo flushabnizo s. Te-
resjo vofhil in shelel: *terpeti ali
umreti, umreti ali terpeti.*

Ozhe nafh. Zhesfena si Marija.

Zhaft bodi Bogu.

Ufmili se naf, o Gospod! usmili
se naf!

Jesus pade perrizh is Krishnam.

III. Shtazion.

Jesuf pade pervizh pod krishem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriſte! in Te hvalimo.

R. Ker ſi ſ fvojim krishem ſvét odréſhil.

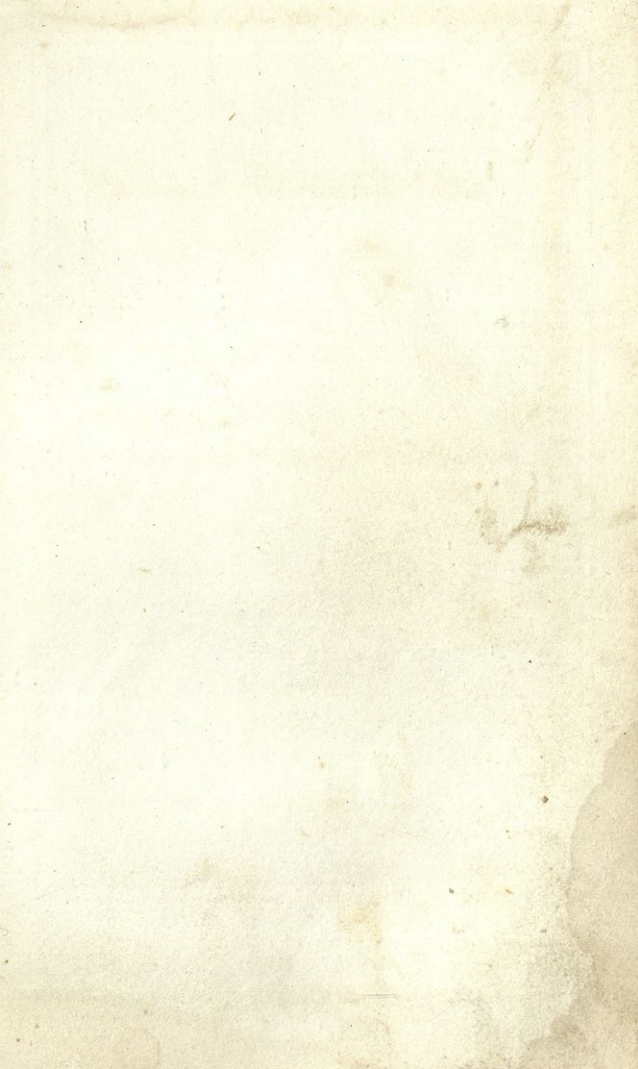
Poglej, in premifli, kako tvoj Jeſuf ſavoljo tolikanj prelíte kervi veſ oflabljen, pervizh na ſemljo pade. Oh! kako je ſ peſtmi bít, ſ nogami poteptan in ſuvan! Vender ni jamranja ali nevolje iſ njegovih uſt ſliſhati. Ti pa jamraſh in zagujeſh, zhe le mejhen krish obzhutiſh, ali ſoperno beſédo ſliſhiſh. Oh! ſovraſhi ſvojo nepoterpeſhljivoſt, ſvoj napuh in ſvojo nezhimernoſt; ſdihni k Jeſufu:

O. ljubesnivi Jeſuf! poglej, jeſt nar bolj ſaversheni greſhnik klezhím pred tvojimi nogami. Oh,

kolikrat, in v kako velike grehe
 sim padel! velikrat sim se v glo-
 bozhino hudobije pogresnil! O
 Jesus, stegni svoje rame, podaj
 mi svoje roke! Pomózh, o Je-
 sus! pomozhi per Tebi ishem, de
 vèš zhaš svojiga shivljenja nigdar
 nikoli v smertni greh ne padem,
 in de takó v svoji sadnji uri svoje
 svelizhanje upati samorem.

Ozhe nash. Zhes hena si Marija.
 Zhašt bodi Bogu.

Usmili se nash, o Gospod! usmili
 se nash!

Jesus srezha svojo preshalaŝtno mater.

IV. Shtazion.

Jesuf frezha svojo shalofno Mater.

Ÿ. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

℞. Ker si s svojim krishem svét odréfhil.

Oh, kako veliko shalof in bolezhino je obzhutilo serze Jesusovo! Oh, s kakshno grenkofstjo in shalofstjo je bilo napolnjeno Mariino serze, kader sta se frezhala! Poslufhaj, o nehvaleshna dusha! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ klizhe k tebi Marija. — „*Kaj hudiga ti je storila moja Mati?*“ te vprafha Jesuf. Oh! sapufsti she enkrat svoje grehe, savoljo katerih midva tako shalof in martro terpiva. O greshnik! kaj pravish k temu? Rezi tedej, in sdihni s svojim serzam:

O boshji Šin Marije! o pre-
 sveta Mati mojiga ljubesniviga
 Jesufa! ves rastert in ponishan
 klezhim per vajnih nogah. Jest
 sim tisti sdajaviz, s svojimi grehi
 sim brusil mezh, kateri je vajno
 serze ranil. Oh! meni je is serza
 shal; profim vaju, odpustita mi.
 Milost, o Jesuf! milost, o Marija!
 Po svoji veliki milosti mi dodelita
 gnado, de nigdar vezh ne bom
 greshil, temuzh de bom vajno
 grenko terpljenje in shalost nozh
 in dan premishljeval in objokoval.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Zhaft bodi Bogu.

Usmili se nash, o Gospod! usmili
 se nash!

*Simon Zireneus pomaga Jesusu
Krish neŝti*

V. Shtazion.

*Simon is Zirene pomaga Jesusu
krish nositi.*

Ÿ. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

R. Ker si f fvojim krishem svét odréfhil.

Spomni se, de si ti tisti Simon, kteri si nezhimernosti sveta in sladnostim (lushtam) svojih pozhutkov ves podvershen, ki svoje krishe, ne is serza, temuzh le, ker se jih ubraniti ne moresh, s veliko nevoljo nosish. Oh! sbudi enkrat svoje serze, in usmili se svojiga tako oblosheniga Svelizharja. Sprejmi radovoljno vse krishe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubesnivi Ozhe poslal. Terdno skleni, ne samo vse sopernosti f poterpeshljivostjo prenashati, te-

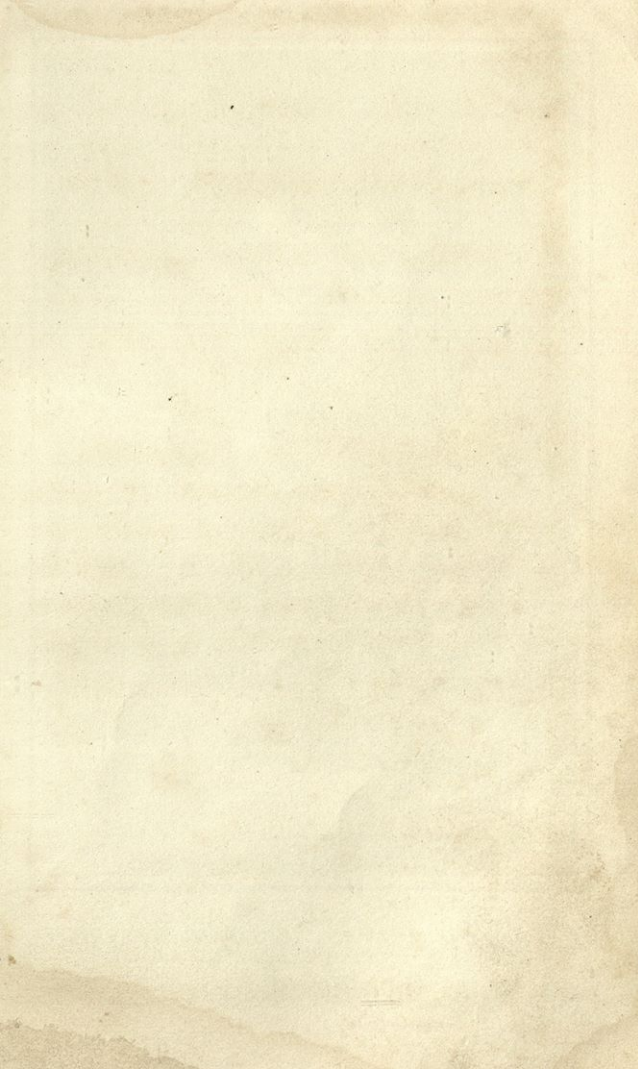
muzh tudi svojimu Bogu sa-nje
hvaleshniga se skasati; prosi ga
tako :

O ljubesnivi **Jesuf!** jest **Te**
sahvalim sa toliko perloshnost,
ktero mi dasih, de bi sa-te ter-
peti, in sa-se kaj saflushiti sa-
mogel. **Oh,** moj **Bog!** daj mi
gnado, vse, kar se mi bo v tem
shivljenji teshkiga pergodilo, s
potereshljivim serzam prenesti,
in s tem vezhniga veselja se vde-
leshiti. **Štori,** o **Jesuf!** de bom
tukej s **Teboj** jokal in terpel, potlej
pa s **Teboj** v nebefih gospodoval.

Ozhe nasih. **Zhesihena** si **Marija.**

Zhaft bodi **Bogu.**

Usmili se nas, o **Gospod!** **usmili**
se nas!

*Veronika obrishe Jesusu kervavi
obras.*

VI. Shtazion.

Veronika podá Jesusu potni pert.

Ÿ. Molimo Te! o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si f svojim krishim svét odréshil.

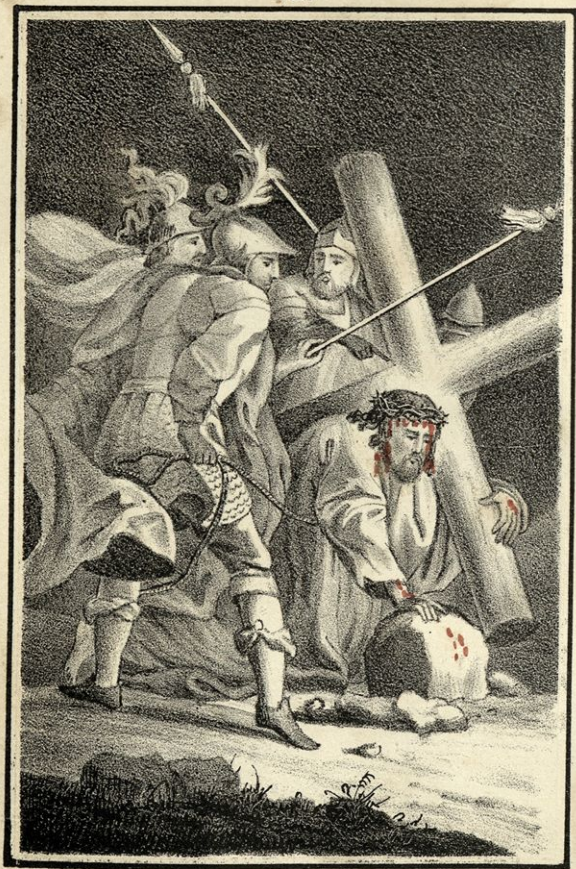
Poglej, in premisli v tem pertu sveto oblizhje svojiga Svelizharja! Ljubi Jesusa, in skos to ljubesen vtisni njegov obras v svoje serze. O kako frezhen bofh, ako bofh s Jesusovim obrasam v svojimu serzu shivel, in s njim v vezhnost pojdesh! De tedej to gnado sadobish, profi svojiga Bogá, in rêzi:

O moj shalostni Jesus! prosim Te, vtisni v moje serze sveti obras svojiga oblizhja, de bom bres nehanja na Te mislil, nozh in dan tvoje grenko terpljenje

pred ozhmi imel, in svoje grehe
objokoval. **O** **Jesuf!** s kruham tvo-
jiga terpljenja hozhem svojo dušho
nafirovati, in moje ozhi bodo vse-
lej solse tozhile nad mojimi pre-
grehami.

Ozhe **našh.** **Zhefhena** **fi** **Marija.**
Zhaft **bodi** **Bogu.**

Usmili **se** **naš,** **o** **Gospod!** **usmili**
fi **naš!**

Jesus drugich is krisham pade.

VII. Shtazion.

Jesuf pade drugizh pod krishem.

Ÿ. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

R. Ker si f svojim krishem svét odréshil.

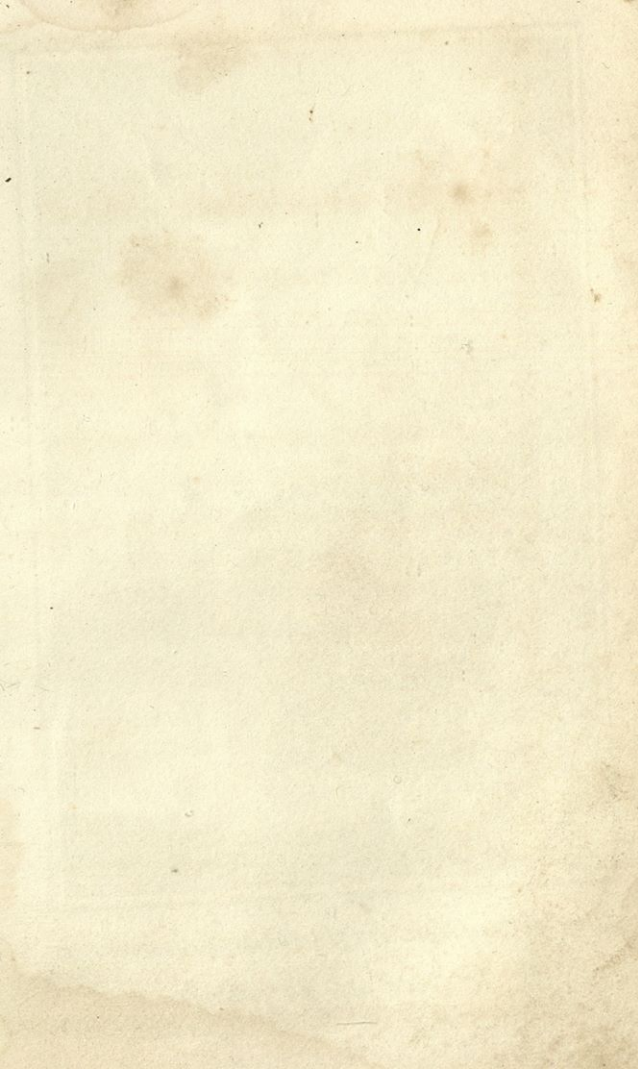
Premisli, kako Jesuf, tvoj Bog in Gospod, sopet na semlji leshí, ves oflabljen od velike bolezhine, smartran in sanizhevan od sovrashnikov. Premisli, de tvojo prevsetnost je Jesufa poterla, in ga na semljo vergla, ter je prenesti ne more. Oh, sapusti svojo ofhabnost, ne bodi vezh tako napuhnjen! Špokori se, in skleni ponishnejshi biti. Rezi s sgrevanim serzam:

O prezhaftitljivi Jesuf! ako ravno vidim, de na semlji pod tesho krisha leshish; vender Te molim

in zhaſtim, kakor ſvojiga mo-
gozhniga, vezhniga Boga. Proſim
Te, poteri moj napuh, vsemi is
mojiga ſerza vſo oſhabnoſt, de
bom ſvojo nezhimernnoſt ſpoſnal,
vſe ſaſramovanje, ſ tako Tebi
dopadjozho poniſhnoſtjo ſprejemal,
de bom ſ tem gnado ſadobil, tudi
ſ Teboj v nebeſhkim kraljeſtvu
povikſhan biti.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.
Zhaſt bodi Bogu.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili
ſe naſ!

*Jesus' trofšta Jerusalemske shene, k'
se zhes njega jokajo.*

VIII. Shtazion.

Jesuf tolashi Jerusalemske shené.

Ÿ. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

℞. Ker si f svojim krishem svét odréshil.

Premisli, in prevdari v svojim serzu, kakó veliko urshoha imash jokati in shalovati; pervizh savoljo svojiga ljubesniviga Jesusa, kateri savoljo tebe toliko terpi; drugizh nad sam seboj, ker tako nehvaleshen ostanesh, in ne nehah njega shaliti. Kakó moresh v premishljevanji njegove grosovitne martre terdovraten biti? Poglej, kako milostljiviga in ljubesniviga se Jesuf proti tem revnim shenam skashe! vsemi k njemu svoje saupanje, in sdihni f serzam:

O moj ljubesnivi **Jesuf!** Oh! kako je to, de se moje serze ne rastopí od s^ols velike shalofti? Šolsé, oh, **Jesuf!** profim, s^olsé prave pokore, in serzhniga usmiljenja mi daj, de s objokanimi ozhmi in s sgrevanim serzam, tiste gnade deleshen postanem, ktero si tem revnim shenam skasal. Oh, o **Jesuf!** ne oberni od mene svojih milostljivih ozhí: poglej me ubosiga greshnika, de bom tudi jest polni troshta na sadnjo uro Tebe viditi mogel.

Ozhe nash. **Zheshe**na si **Marija**.
Zhaft bodi **Bogu**.

Usmili se nash, o **Gospod!** usmili se nash!

Jesus tretjizh is krisham pade.

IX. Shtazion.

Jesuf pade tretjizh pod krishem.

Ÿ. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

R. Ker si f svojim krishem svét odréshil.

Oh, f kako veliko bolezhino je Jesuf she tretjizh pod krishem padel! Premisli, kako je Jesuf, On krotka in nedolshna ovzhiza, od Judov in Ajdov, kakor od steklih vovkov tepen, suvan, sem ter tje po terdih kamnih vlezhen. O nesrezhni greh, ki samiga Šinu boshjiga tako grosovitno martrash! O gresnik, ni morebiti tvoj ves poterti, in smartrani vzhlovezhêni Bog vreden tvojih fols? Oh! rêzi tedej ves objókan:

O vfigamogozhni Bog! kateri nebo in semljo s enim perstam

dershish, kdo Te je tako neufmiljeno vergel? Oh! nobeden drugi, kakor moja pregreha, v katero sim tolikrat sopet padel. Moja hudoba ni jenjala grehov delati, in sato se je mnoshilo tvoje terpljenje. Tode poglej, o Jesus! per tvojih nogah sdej klezhim s sgrevanim ferzam, in terdno sklenem, svoji hudobii konez storiti. S objokanimi ozhmi Ti taushent in taushentkrat obljudim: nikdar vezh nozhem greseliti. O moj Bog! nikdar vezh, nikdar vezh.

Ozhe nash. Zheskena si Marija.
Zhaft bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Jesus is gvantov flexhen ino s'shol,
zham napojen.*

X. Shtazion.

*Jesusa flezhejo in mu sholzha piti
dajō.*

Ÿ. Molimō Te, o Krifte! in Te hvalimo.

Ř. Ker si f svojim krishem fvét odréshil.

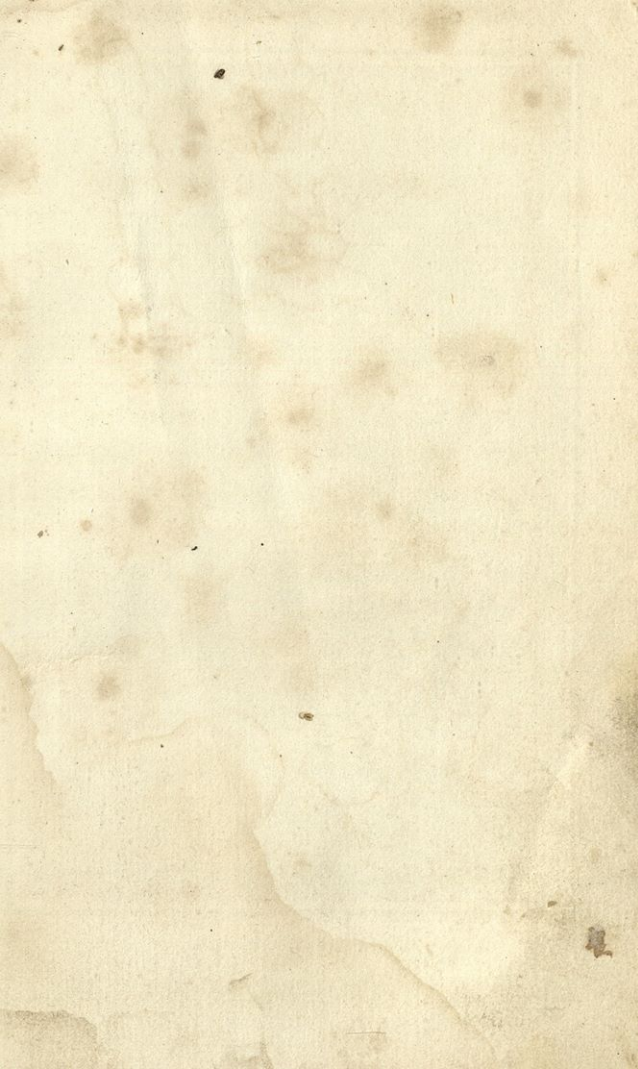
Premifli, o dusha! kako je
Jesuf, svunej na svojim shivotu
vef ranjen in stepen, tudi snotraj
s grenkim sholzhem martran. Po-
glej, kako On tvojo nesramosh-
ljivost, nespodobnost in nezhimer-
nost v oblazhilu f svojo nagostjo
plazhuje, s sholzhem pa tvojo po-
shreshnost. Ali morefh svojiga
Jesusa, bres usmiljenja pogledati?
Oh! versi se k nogam svojiga
nasiga Jesusa, in rêzi k njemu:

O shalofni Jesuf! kakó velik
raslozhik je med Tabo in mano!

Ti si ves ranjen, poln grenkosti,
 in ves s kervjo oblit; jest pa ves
 nezhimern, poln sladkosti in ve-
 selja, ali faj tak shelim biti. Oh,
 jest nisim na pravim potu! O Je-
 sus! pelji me Ti na pravo zesto.
 Štori, de mi bodo vse sladnosti
 (lushti) tega svetá grenke in so-
 perne postale, de bom na namesto
 njih shelil tvoje terpljenje obzhu-
 titi, in de tako vreden postanem,
 s Teboj vezhno veselje vshivati.

Ozhe nash. Zheskena si Marija.
 Zhaft bodi Bogu.

Usmili se naf, o Gospod! usmili
 se naf!

Jesus na krish perbiti.

XI. Shtazion.

Jesuf je na krish perbit.

V. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

R. Ker si f svojim krishem fvét odréfhil.

Premifli neisrezhenó bolezhino, ktero je dobrotljivi Jesuf obzhutil, kader so Judje njegovo mesó, kite in shile, s sheblji prevertali. Oh! kako je to, de se tvoje ferze od shalofti ne raspozhi, ker vidish, de tvoji grehi tako neufmiljeno tvojiga Svelizharja martrajo? Šaj sdej tozhi folsé, obshaljuy svoje grehe, in rezi:

O dobrotljivi, savoljo mene krishani Jesuf! vli v moje ferze strah in ljubesen do Tebe. In ker so moji grehi tifti sheblji, kateri

so Tebe na krish perbili, stori
 f svojo gnado, de bodo vse moje
 hude shelje, in obzhutki na tvoj
 krish nabiti in tamkej umorjeni,
 de bom, v shivljenji in v smerti
 f Teboj krishan, tudi f Teboj v
 nebefih vezhno kraljevati samogel.

**Ozhe nash. Zhesheha si Marija.
 Zhaft bodi Bogu.**

**Usmili se naf, o Gospod! usmili
 se naf!**

J. N. R. I.

Jesus na Krishu u merje

XII. Shtazion.

Jesuf umerje na krishi.

Ÿ. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

R. Ker si f svojim krishem svét odréfhil.

Odpri tukej svoje ozhí, in premishljuj svojiga s sheblji na krish perbitiga Jesufa. Poglej vse blede oblizhje boshje. Poslufhaj, kako profi odpufhenje tiftim, kateri ga krishajo, in shalijo. Rasbojniku obljubi nebeshko kraljestvo, isrozhí sovjo Mater Janesu, perporozhí svojo dusho nebeshkimu Ozhetu, poslednjizh tudi umerje s nagnjeno glavo. Tako je tedej moj Jesuf umerl? Ja, umerl je na krishi, in savoljo mene. O moja dusha! kaj bosh sdej pozhela? Oh! ne hodi prezh, kakor f ponishnim in sgrevanim ferzam. Objemi krish, in sdihni k Jesufu:

O moj ljubesnivi Svelizhar!

jest vem, in sposnam, de so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim Tebe krishal. Pa kako veliko veselje in upanje obzhuti moja dusha, kader Te slishim, tudi sa tiste profiti, kateri so Tebe krishali. Kaj hozhem tedej sa Te storiti, ker si Ti toliko same storil? Poglej, o Jesus! jest sim perpravljien, in voljan, vsim odpuštiti, kateri so me kdej rasshalili. Ja, moj Bog! savoljo tvoje ljubesni odpuštim vsim, is serza jih objamem, in jim shelim vse dobrote skasati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede saflishati: „*She danes bosh s menoj v Paradishu.*“ Ozhe nash. Zheskena si Marija.

Zhašt bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

*Jesus je svoji preshalostni materi v
varo: hje dan.*

XIII. Shtazion.

*Jesuf je is krisha snet, in v naro-
zhje Marije poloshen.*

Ÿ. Molimo Te! o Krifte! in Te hvalimo.

R. Ker si f svojim krishem svét odréfhil.

Premisli, kako ojster je bil mezh, kateri je serze shalofne Matere prebodel; kađer je ona svojiga mertviga Šina v svoje narozhje vsela. Vidila je njega vsiga ranjeniga in kervaviga. O kakshno shalof in bolezhino je ona tistikrat v svojim serzu obzhutila! Kteri mezh pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serze? Oh! greh je bil, kateri je Jesufu shivljenje vsel, in Mariino serze tako možno ranil. Objokuj tedej ta grosoviti greh. Škleni svoje

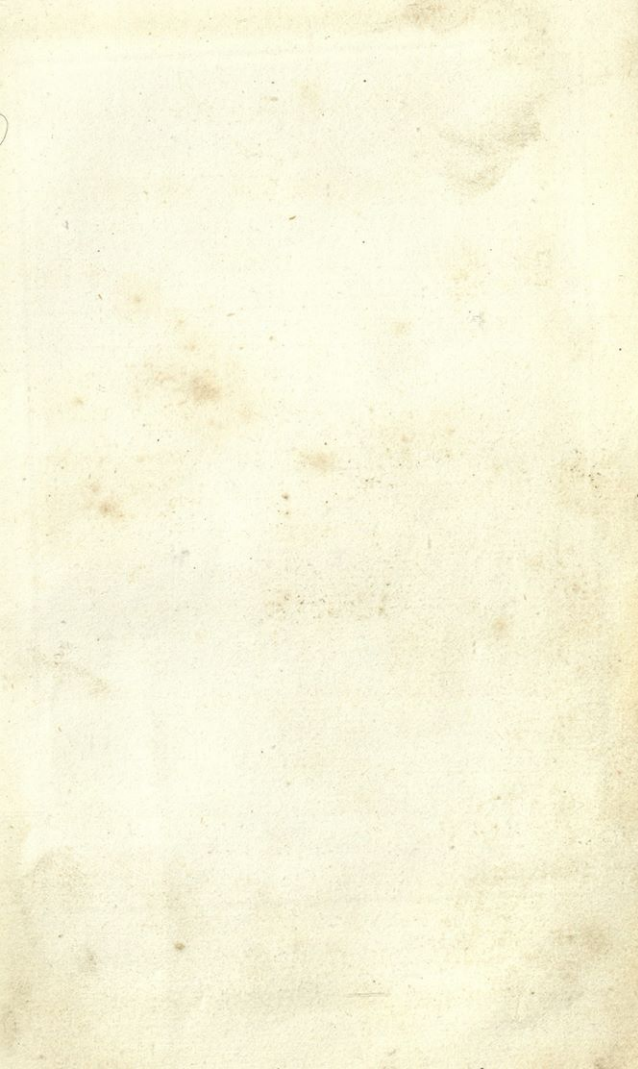
folsé s folsami svoje shalofne Ma-
tere, in sdihni k nji tako:

O Kraljiza vſih marternikov!
kdaj bom vreden, de bi prav sa-
popadel tvojo shalof in martro?
Kdaj bom sadobil gnado, tvojo
shalof v ſvojim ſerzu noſiti, in ſ
teboj terpeti? **O** vélika Goſpa!
ſproſi mi to gnado, de nozh in dan
obshaljujem ſvoje grehe, kateri ſo
tebi tako ſhalof ſtorili; de bom,
veſ ſkèſán in ſpokorjen, v ſau-
panji in ljubezni sa-te umerl, in
po ſmertí ſ teboj vezhno ſhivel.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Zhaſt bodi Bogu.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili
ſe naſ!

*Jesus je Marii is narozhija vset, mo
i' grob poloshen.*

XIV. Shtazion.

Jesuf je v Grob poloshen.

Ÿ. Molimo Te, o Krifte! in Te hvalimo.

R. Ker si f svojim krishem svét odréshil.

Premisli tukaj shalovanje, sdihoвање, in jokanje Magdalene, Janesa in drusih poboshnih dush, kader jim je bil Jesuf oduset, in v Grob poloshen. Slahti pa si k ferzu vsemi teshavo in grenko shalost Marije, njegove Matere, kader je is narozhja svojiga ljubesniviga Šinu sgubila. V premishljevanji leté njene shalosti in njeniga terpljenja se morash réf framovati, de si per objiskovanji tega Krisheviga pota tako malo usmiljenja obzhutil. Oh! sbudi svoje ferze saj sdej per tim sadnjim Shtazionu.

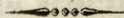
Kufhni f zhaſtjo kamen f. Groba: poloſhi v duhu vanj ſvoje ſerze, in rezi k ſvojimu mertvimu Jeſufu:

O uſmiljeni Jeſuf! kateri ſi tako kervavo pot iſ ljubezni do mene ſtoril, v tim grobu leſhi-jozhiga Te zhaſtim, in molim. Oh! jeſt ſhelim in voſhim Tebe v ſvojim ſerzu ſapertiga imeti, de bi ſ teboj ſklenjen, po tem ſvetim Krishevim potu k novimu ſhivljenju vſtal, in ſe v tvoji gnadi iſ tega ſveta lozhiti ſamogel. Po ſafluſhenji tvojiga terpljenja, kteriga ſim premifhljeval, dodeli mi, de bo na ſadnjo uro tvoje ſ. Reſhnje Telo moja popotniza; de bojo moje ſadnje beſede: *Jeſuf, Marija, Joſhef!* in de ſvoje ſadnje ſdihovanje ſ tiſtim ſdihovanjem ſklenem, ſ kterim ſi Ti na ſ. kriſhi ſvojo ſveto duſho iſdihnil. Daj mi, ſ ſhivo vero, ſ terdnim ſaupanjem

in s gorezho ljubesnijo s Teboj
in savoljo Tebe umreti, in potlej
s Teboj na vezhne zhase shiveti.
Amen.

Ozhe nash. Zheslhena si Marija.
Zhast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

Molitev.

Nebeshki Ozhe, vezhni Bog!
po tisti ljubesni, s ktero si svojiga
Šina Jesusa Kristusa savoljo mene
na svet poslal, in s ktero je On
skos svojo britko martro, in grenko
smert mene odreshil, Ti darujem
ta s. Krishevi pot, kteriga sim
s tvojo gnado objiskal. Vsemi to
poboshno opravilo k povikshanju
svoje zhasti, v sahvalo sa vse

meni, in drugim podeljene gnade, sa odpufhanje grehov zeliga sveta, sa pomozh revnim dusham v vizah, slasti pa sa ktere sim v sazhetku profil. **O** milostljivi **Ozhe** nebeshki! poglej na oblizhje **Kristusa** tvojiga **Sina**, uflifhi glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogimu gresniku! **Amen.**

Nekteri na sadnje tudi molijo **6 Ozhenashev in 6 Zheshe**na si **Marij**. Ako ravno je ta navada dobra in poboshna, vender ni, kar je she sgorej rezheno bilo, kakor tudi nobena druga molitev potrebna, temuzh famo premishljevanje terpljenja nashiga **Svelizharja** je k sadobljenju odpustkov potrebno, in le to je zilj in konez f. **Krisheviga** pota.

Hvaljen bodi nash **krishani Svelizhar Kristus** **Jesuf**, in njegova shalostna **Mati Marija!**

SVETA MASHA

od

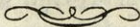
Svelizhaniga Patra

Leonarda is Portu Maurizjo

is ojtrestjshiga Ordna

Svetiga Franzhishka,

s dopufhenjem na fvitlo dana.

Š. Maſha je poſhiljanje med Bo-
gam in zhlovekam. Bog poſhilja na
altar ſvojiga Šina, Jeſufa Kristuſa,
in verna kerſhanſka Zerkev poſhilja
Kristuſa ſopet naſaj k nebeſhkimu O-
zhetu, de On per njem ſa greſhnika
govori. (*S. Bonaventura in Opuscul.
Expositio Miſſae c. 2.*)

Svete Mashe

vrednost, mozh in visokost.

Vfakteri mora sposnati, de je dolshan svojiga vfigamozhniga Boga v ponishnosti zhashti in ljubiti, njegovi pravizi sa svoje grehe sadoftovati, njegovi milosti fe sa prejete gnade in dobrote hvaleshniga fkasati, in njegovo dobroto sa vse potrebno, kakor tudi sa vezhno svelizhanje profiti.

Lete shtiri dolshnosti fe per vsaki f. mashe, kolikor je nar bolj mogozhe, dopolnujejo; sakaj mashnik nebeshkimu Ozhetu daruje njegoviga edinrojeniga Sina Jesusa, kteri je nashe opravizhenje, posvezhenje in odreshenje; in ker je tudi On s Ozhetam pravi Bog po svoji boshji naturi, fe ne more Bogu Ozhetu nizh drusiga bolj visokiga, bolj vredniga, bolj imenitniga ali bolj dopadljiviga darovati; sa tega voljo tudi mashnik f sveto mashe

vsemu, kar je zhlovek svojimu Bogu dolshan, sadoftuje. Kakor je **Jesuf**, nash **Svelizhar**, svojimu nebeshkimu **Ozhetu** f svojo prelito reshnjo kervjo in grenko smertjo na f. krishu popolnoma sadoftil, in vse, kar fmo mi njemu dolshni, obilno plazhal; tako se tudi per vsaki f. mafhi to plazhilo vezhnimu **Ozhetu** odrajtuje; sakaj nash **Svelizhar**, kakor se je ob zhafu svojiga terpljenja f pre-livanjem svoje kervi na krishi daroval, tako se tudi na altarji po mafhnikovih rokah na duhovno visho sopet sa naf daruje.

Defiravno ima sam mafhnik oblast, kruh in vino v shivo telo in kri nashiga **Odreshenika** spreminjati, in ga na altarji nebeshkimu **Ozhetu** darovati; vender ga **Mu** tudi drugi prizhejozhi darujejo, ker ga mafhnik ne famo v svojim imenu, temuzh v imenu vsih, kateri se per f. mafhi s andohtjo snajdejo, nebeshkimu **Ozhetu** daruje; sakaj on ne rêzhe per f. **Mafhi**: „*Jest tebi darujem,*“ temuzh „*Mi darujemo Tebi, o Gospod sveti Ozhe!*“ i. t. d.; tedaj tudi jest in vsi, kateri se tukej v prizho

snajdejo. Gotovo je tedaj, de vſi pri-
zhejozhi Bogu vſligamogozhnimu njego-
viga ediniga Šina Jeſufa Kriftuſa da-
rujejo, in ſ to daritvijo vſe ſvoje
dolſhnoſti do Boga dopolnujejo, to je:
njega viſoko zhaſté in molijo, njegov
pravizhni ſerd potolaſhijo, in ga tudi
ſa druge potrebne gnade proſijo.

Is tega ſe lahko ſklene, kako do-
bro in ſafluſhljivo je ſveto maſho ſ an-
dahtjo flifhati, ker ſ tém zhlovek vſe
dolſhnoſti, ki jih do ſvojiga vezhniga
Boga ima, ſpolnuje. Sa tega voljo je
bogabojezhi in pobošni *P. Leonard*,
imenovan „a Portu Maurizjo,“ ſveto
maſho v ſhtiri dele raſdelil, in tako
raſloſhil, de ſe ſ vſakterim delam ena
teh ſhtirih dolſhnoſt dopolniti ſamore.

I. D e l.

Od ſazhetka ſ. Maſhe do ſ. Evangelija.

Kader maſhnik od altarja ſtopi,
in ſ perklonjenim ſhivotam navadnjo o-
zhitno ſpoved moli, oberni tudi ti ſvoje
ozhi na ſvoje grehe, obſhaluj jih, in

profi miloft boshjo sa odpufhenje. Profi tudi f. Duha, de bi te rasfvetlil; klizhi na pomozh ljubesnivo Mater Marijo, de bi s andohtjo in s sbranim ferzam f. Mashe flifhati samogel.

De bofh pa svojo pervo dolshnost fpolnil, fkashi ponishno ferze, versi se v svoj nezh, fposnaj, de fi revna savershena stvar, zherv semlje, ja zlo nezh proti Bogu vfigamogozhnimu. V leti ponishnosti rezi in sdihni k Bogu:

O vfigamogozhni vezhni Bog! jest Te zhaftim, in molim s ponishnim ferzam, tudi fposnam, de sam Ti si Bog in Gospod moje dushe. Sposnam, de vse, kar fim in premorem, samo od Tebe prejemas. Tvoja nefkonzhna visokost je vredna neisrezhene zhafti in flushbe. Pa kakó, o vezhni Bog! Ti bom tako zhaft fkasal, ker fim ves reven in sanikern? Jest tedej Tebi darujem tisto ponishnost, ktero Ti moj Jesuf na tem altarji

skashuje. Kar On déla, shelim tudi jest storiti. Š tem se pred tvojo visokostjo ponisham, in se v nizh denem, kar mi je mogožhe. Molim Te s tisto ponishnostjo, ktero Ti Jesuf skasuje. Moje serze obzhuti posebno veselje, ker Te moj ljubesnivi Jesuf tako nekonzhno zhafti.

Ja, o moj Bog! vezhiga veselja in dopadenja nima moje serze, kakor kader vidi, de si Ti per daritvi s. mafhe tako nekonzhno hvaljen in zheshen. O kako shelim, de bi Te po vrednosti hvaliti in zhaftiti samogel! — O de bi imel serze tvojiga ediniga Šina, in bi s njim tvojo zhaft in hvalo bres konza mno-shiti samogel!

O ljubesniva Mati Marija! O Angelji boshji, vsi Švetniki! ne nehajte Boga zhaftiti; sakaj On

je vse zhafti vreden. Vse moje misli, moje govorjenje, moje dela in gibanje mojih údov, vse moje sdihtovanje mora prizhati, de druga sheleti nozhem, kakor Tebe s vsimi svojimi mozhmi, po vsi svoji smoshnosti vekomej hvaliti in zhaftiti.

II. D e l.

Od Evangelija do Povsdigvanja.

Premisli svojo hudobo in svoje pregrehe; sposnaj, koliko si savoljo njih boshji pravizi dolshan, infkushaj ji sadostiti. Rezi tedaj s sgrevanim serzam:

Poglej, o Bog! tistiga sdajavza, kateri se je tolikrat soper Tebe spuntal, in se Tebi vstavljal. Oh! jest prekolnem vse svoje pregrehe, in sa-nje Tebi darujem tisto sadostenje, kteriga Ti moj Jesus na altarji opravlja. Vse nje-

govo saflushenje, njegovo pre-
sveto kri Ti darujem, ja tudi sa-
miga Jesufa, praviga shiviga Boga
in zhloveka, kateri se Ti v dar
pernese. Poglej, o vezhni Bog!
moj Jesuf, moj Šrednik, je na
altarji, njegova predraga kri v-
pije k Tebi sa odpušhenje mojih
grehov. S njegovo kervijo skle-
nem svoje sdihoвање, in Te pro-
sim, bodi mi milostljiv! Usmiljenja
Te prosi reshnja kri Jesufova,
usmiljenja Te prosi moje sgre-
vano ferze.

Oh, moj ljubesnivi Bog! zhe
niso sadoſti moje ſolsé, poglej
ſaj na sdihoвање Jesufovo, in
tiſto miloſt, ktero je On na ſ.
krishu ſa veſoljni ſvet ſafluſhil.
Ker je On tiſtikrat tvojo gnado
ſa vſe greſhnike ſadobil, ſakaj
bi On tudi ſdej na altarji tiſte
ſadobiti ne mogel? Ja, moj Bog!

terdno upam, in se sanesem, de bošh skos mozh njegove predrage kervi milostljivo odpuštil vse moje teshke pregrehe, ktere hozhem objokovati do svoje sadnje ure.

O milostljivi Jesus! dodeli meni solse s. Petra, popolnoma grevengo s. Magdalene, in serze vsih tistih Svetnikov, kteri so po ojsstri pokori is gresnikov tvoji sveti flushabniki postali. **O ostudnost greha!** o de bi te nigdar posnal in dopernefel ne bil! **O sdej se ti odpovem in se ves svojimu Bogu darujem. O moj Bog!** tvoja milost premaga vse tvoje dela, ona je vezhi, kakor vsi moji grehi, bodi tedej meni milostljiv.

O Marija, Mati gresnikov! Ti si vse moje perbeshalifhe, omêzhi moje terdo serze, de bom vrozhe spokorne solse tozhil, in objokoval svojo hudobo, ker sim

se svojimu Bogu soper postavil.
O kdo mi bo dal potoke solsa, de
 bom nozh in dan objokoval in
 obshaloval svoje grehe!

III. D e l.

Od Povsdigovanja do f. Obhajila.

Spomni se vsih gnad in darov,
 ktere si od dobrotljiviga Boga prejel.
 V sahvalo daruj daritvo nefkonzhne
 vrednosti, namrezh, f. Refhnje Telo in
 Kri Jesufa Kristufa. Klizhi na pomozh
 vse Angelje in Svetnike boshje, de ti
 pomajo, se Bogu sahvalti.

O vse ljubesni vredni Bog!
 poglej tukej pred tvojim oblizhjem
 stojim s gnadami obdarvan, ktere
 si she meni dodelil, in si per-
 pravljen, mi jih she, tako v zhaf-
 nim, kakor tudi v vezhnim shiv-
 ljenji skasovati. Neisrezhena in
 bres vsiga konza je tvoja milost.

Vender si upam, tvojim gnamam popolnoma permerjeni dar Tebi v sahalo dati, in svoj dolg do sadnjiga venarja plazhati. Glej, o Bog! darujem Ti po masnikovih rokah sveto Kri in Telo. Ta nedolshni presveti dar je sadoosti vse plazhati, kar si Ti meni dobriga storil. Nezh mu ni enakiga, in On sam toliko velja, kolikor vse gnade in dobrote, ktere sim od Tebe prejel, sdej prejemam in jih bom she sa naprej prejemal.

O Marija, Ti prezhisti Mati!
 O Angelji boshji! o Svetniki nebeshki! pomagajte sahaliti mojiga Boga, in v sahalo darujte njemu ne samo to, temuzh vse svete mashe, ktere se to uro po vsem svetu berejo, de bi tako vezhni dobroti povernjeno bilo, sa vse, kar je mi ona dodelila, in mi na vezhne zhase dodeliti hozhe.

O moji posebni Patroni, in Pomozhniki! sahvalite se vi na mesti mene boshji milosti; s svojo sahvalo storite, de ne bom, ne v shivljenji, ne ob smerti nobene nehvaleshnosti obdolshen. Oh! profite Boga, de sprejme moje dobro serze, in tisto hvaleshnost, s katero moj **Jesuf** v ti s. mashi same profi.

O Marija! premisli kako veliko sim svojimu Bogu dolshan. Ti si Mati tistiga, po katerim se vse lahko plazhati samore. Daruj tedej njega sa-me, in jest bom od vse svoje dolshnosti reshen.

O nebeshki Ozhe! sprejmi daritev s. mashe: saj se Ti per nji tisti daruje, kteriga zhes vse nar bolj ljubish. On je tvoj edinorojeni Sin, nad katerim vse svoje dopadajenje imash. On je s Teboj edini Bog; toraj Ti ne morem nizeh

vrednejšiga in perjetnejšiga,
kakor Njega v dar perneſti.

IV. D e l

Od ſ. Obhajila do konca ſ. Maſhe.

Kader maſhnik ſveto reſhnje Telo in ſveto reſhnjo Kri vſhije, in ſam ſebe obhaja; obhajaj ſe tudi ti in prejmi ſ. reſhnje Telo na duhovno viſho. Sau-
paj v Jeſufa, kakor de bi ga v ſvojim ferzu imel. Proſi Boga ſa velike gnade, ſakaj Jeſuf ſe takrat ſ teboj ſklene, in ſate proſi, in ſe daruje ſvojimu ne-
beſhkimu Ozhetu. Rezi tedej, in ſdihni ſ ponishnim ferzam :

O dobrotljivi Bog! jeſt dobro vem, de niſim tvoje dobrote vred-
den, ſpoſnam ſvojo nevrednoſt, in de ſavoljo ſvojih grehov ne ſafluſhim od Tebe uſliſhan biti. Pa kakó bi ſe moglo ſgoditi, de bi Ti ne uſliſhal ſvojiga ljubiga

Šina, kateri hozhe biti 'moj Besednik, in same svojo sveto kri in svoje shivljenje Tebi daruje? Oh, moj Bog! poslušhaj prošnjo mojiga vfigamogozhniga Besednika. Po njegovi prošnji mi dodeli vse tiste gnade, ktere so mi po tvoji previdnosti potrebne, sadobiti vezhno svelizhanje.

Sdej, o moj Bog! si k ferzu vsamem in te ponishno prosim sa popolnama odpushtanje vsih svojih grehov, in sa gnado, de v dob- rim stanoviten ostanem. Ja, moj Bog! jest se sanesem na prošnjo mojiga Jesusa, in Te prosim sa vse popolnamasti, zhednosti in gnade, sveto shiveti in umreti.

Prosim te, de bi se vsi ne- verniki k pravi veri, in vsi gresh- niki k resnizhni pokori spreober- nili, slasti pa tisti, kateri so s menoj na to ali drugo visho v

svesi; prošim tudi sa odrefhenje, ne samo ene, ampak vsih duſh, de bi ſe jezha viz ſkosi mozh te ſ. maſhe popolnoma isprasnila.

O vezhni Bog! ſ ſvojo gna-do oberni k ſebi vſe tukej ſhivijozhe ljudi, de bi tako ta revni ſvét v Paradish ſpreobernjen bil, v kterim te bomo vſi ljubili, zhaſtili in hvalili i. t. d.

Proſi tudi, kar vidifh, de je tebi, tvojim ſtarſham, ſhlahti, perjatlam in snanzam potrebno; in tudi de bi miloſt-ljivi Bog od ſvoje kerſhanſke zerkve vſe hudo odvernili. Ne bodi per ſ. maſhi prebojezh in premalo ferzhan v ſvojih proſhnjah, ker Bogu ſamiga Jeſufa darujeſh, kteri je vezh vreden, kakor vſe, kar ti nebeſhki Ozhe dati ſamore; ker ti je ſvojiga ediniga ſina dal, kaj bi ti ſ njim odrezhi ſamogel? Ako ravno pa vſe tvoje proſhnje ne bodo uſliſhane, ker boſhji volji, njegovi nerasvidljivi previdnoſti, kteri ſmo ſe v po-niſhnoſti perkloniti dolſhni, ne dopa-

dejo, ali pa zhe je ona kaj drusiga k tvojimu in drugiga pridu fklenila, ali (morebiti) tvoji in drugih grehi boshji milofti soper ftoje, de te ne uflifhi; vender tvoja dobra volja, tvoje saupanje, in tvoje darovanje Šinu boshjiga saftonj, bres saflushenja in plazhila nigdar ne bo. Ti ftori, in se sadershi, kakor fi flifhal, sraven tega pa poloshi fam febe, in vse svoje profhnje v miloftljive roke svojiga dobrotljiviga Ozheta.

Sadnjizh se sahvali svojimu Bogu sa gnado, de fi per f. mafhi biti samogel, in ako je she zhaf, pojdi is zerkve s sgrevanim ferzam, kakor de bi is hriba Kalvarja fhel; sakaj kakor se je tamkej nafh Svelizhar po svoji preleti f. kervi, tako se je tudi (sdej) na altarji bres prelivanja kervi na fkrivnoftno visho sa tvoje svelizhanje svojimu Ozhetu daroval.

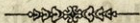
Opominjevanje f. Mafho fpo- dobno flifhati.

Spomni se tedej, o kristjan! koliko bi bil she ti saflushil, in sa svojo dufho sadobil, ako bi bil f. mafho vselej

na to visho flifhal; koliko si pa sgubil, ker si se vezhkrat nespodobno med f. masho sadershal, svoje ozhi sdej na ta, sdej na drugi kraj obrazhal, vfa-kiga, kateri je ven, ali noter fhel, viditi hotel, bres potrebe govoril, nektere molitve s rastrefenimi mislimi bolj s uftmi, kakor f ferzam, boli s navade, kakor f poboshnoftjo molil.

Nebefhki Ozhe odpre per f. mashi vrata svojih gnad, in te sheli s njimi obilno obogatiti; **Jesuf** tvoj **Svelizhar** daruje na altarji svoje telo, svojo du-fho, in svojo kri, ja famiga febe, de bi tebi vse potrebne gnade od svojiga **Ozheta** sadobil. **Bog Ozhe**, in njegovi **Šin** fkerbita in mislita ob zhafu f. mashe sa tvojo zhafno frezho in vezhno sve-lizhanje; ti si pa upash takrat tako prev-seten biti, in f svojim nespodobnim sa-dershanjem jih tako rekozh filiti, de naj te, na mesti darvanja gnad, fhtrafata. **O** pregresfna nespamet! **Boga** ob tiftim zhafu shaliti, kader se sam **Jesuf** na altarji sa odpufhanje tvojih grehov da-ruje! **Resnizhno** je to podobno terdov-ratnofti **Judov**, kateri so takrat nar hujshi

grefhili, in Jesufa shalili, kader je savoljo njih grehov svojo sveto kri prelil, in svoje shivljenje nebeshkimu Ozhetu daroval.

Sjutranja molitev

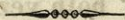
ali darovanje

**svelizhaniga P. Leonarda a
Portu Maurizioo.**

O vfigamogozhni vezhni Bog! pred Teboj se vershem na svoje oblizhje; Te zhaftim in molim s vso ponishnostjo, Tebi darujem vse svoje misli, besede in djanje zeliga dneva. Jest shelim vse storiti is ljubeshni do Tebe, k tvoji zhafti, in dopolniti tvojo sveto voljo, Tebe ljubiti, hvaliti in zhaftiti, de bi bil rasvetljen v skrivnostih svete vere, de bi sadobil terdno saupanje svojiga svelizhanja, de

sa svoje grehe tvoji pravizi sado-
doftim, shelim tudi revnim du-
sham v njih terpljenji pomagati,
in vſim greſhnikam pravo pokoro
po tvoji miloſti ſadobiti. **S** eno
beſedo, shelim vſe, kar bom ſto-
ril, ali miſlil, ſkleniti ſ tiſto ma-
ningo, ktero ſo na tem ſvetu
imeli moj **J**eſuf, moja **M**ati **M**a-
rija in vſi boſhji **Š**vetniki, in
ktero imajo ſhe vſe pravizhne in
poboſhne duſhe. **D**e vſe to vo-
ſhim in shelim, ſim perpravljjen
ſ svojo kervijo podpisati, in toli-
kokrat ponoviti, kolikor je minut v
vezhnoſti. **O** dobrotljivi **B**og! vse-
mi gori mojo dobro ſerze, dodeli
mi tvoj ſveti ſhegen in gnado, de
Te nikdar ſ ſmertnim greham ne
raſſhalim, ſlaſti pa ta dan ne, v
kterim shelim deleſhen biti vſih
odpuſtkov, ktere ſamoreem sado-
biti, in ako bi mogoſzhe bilo, biti

per vseh s. mafhah, ktere bodo danafhnji dan po zelim fvetu brane, in vse tiste Tebi darovati sa odrefhenje vernih dufh v vizah. Amen.

Vezhne refnize

vfakiga pred greham obvarvati.

Šamo eno je potreba, o zhlovek! Vsemi fi to k ferzu, in vekomej ne bofh grefhil.

1. Šamo ena dufha je tebi dana; zhe to sgubifh, druge vezh ne bofh dobil.

2. Šamo enkrat je tebi umreti; kdaj pa, ali kako, je fkrito pred teboj. Zhe smert ni frezhna, fi ne morefh vezh pomagati.

3. Šamo na eni minuti vifi tvoje svelizhanje, ali pa vezhno pogubljenje. Zhe ne beshifh pred greham, kako ftrafhna bo tifta minuta.

4. Šamo eniga Šodnika bošh imel; zhe bo tebe obfodil, kej bošh pomozhi ifkal?

5. Šamo ene nebefa imash upati; zhe bošh is njih svershen, te nizh drusiga ne zhaka, kakor pekel.

6. Šamo eno vezhnost tebe zhaka, ako ne frezhna, bošh vezhno nefrezhen.

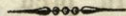
7. Šamo eno sodbo bošh flifhal; zhe ne tiste: „*Pridite k meni vi isvoljeni*,“ tako refnizhno to: „*Poberite se vi prekleti*.“

8. Šamo eniga Boga imash; zhe njemu ne flushifh, fi hudizhevi flushabnik.

9. Šamo eniga Svelizharja imash, Jesufa Kristufa; ako ne poslufhash njegoviga glasu in njegovih sapoved, se bo k tvojimu pogubljenju smejal.

10. Šamo eno te bo sadelo; vezhno dobro ali vezhno hudo. De ti vezhno dobro pojde, shivi poboshno, dokler she zhaf imash.

Kaj pomaga zhloveku, zhe ves fvet perdobi, na svoji dufhi pa fhkodo terpi.

PESMI

per f. Krishevim potu.

Perva pesem.

*

Oh, pridite stvarí!
 Kaj, glejte se godí!
 On, kter' naf vse shiví!
 Štrahno sa naf terpi.

1. Štazion.

Rasgajshlan, sapljuvan,
 In kronan, saframvan;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolshen v smert isdan.

2. Štazion.

Glej, krish mu naloshé
 Na ranjene ramé,
 Oh, Jagnje boshje gré,
 In nese vsih dolgé.

3. *Šhtazion.*

Opefhal je v mozhéh,
 Podre ga krish, nash greh,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leshí potert na tléh.

4. *Šhtazion.*

Oh, shalofsten spomin!
 Ker frezha Mater Šin;
 Nji gre mezh bolezhín
 Do ferza globozhín.

5. *Šhtazion.*

Omagal Jesuf je
 Od teshe krisheve;
 O Šimon, profim te,
 Ne brani krisha fe!

6. *Šhtazion.*

Š pertam Veronika
 Obrifhe Jesufa;
 Spominj sa to ji da
 Terpljenja britkiga.

7. *Šhtazion.*

Šlabofti vef prevsét
 Pod krishem pade spét;

O, jenjaj, gřefhni fvét!
 Ponavljat' greh preklét!

8. *Šhtazion.*

Ufmiljene shené!
 Ne jokajte sa Mé;
 Tozhite sa-fe lé
 Špokornih ferz folsé.

9. *Šhtazion.*

Oh, Jesuf omedli,
 Pod krishem spet leshí;
 Naj vender fe sbudí,
 Kdor fhe v pregrehah fpi!

10. *Šhtazion.*

Ker pride na goró,
 Ga flezhejo gerdó,
 Pijazho mu dajó
 Ostudno in grenkó.

11. *Šhtazion.*

Na krish ga poloshé,
 Raspno roke, nogé,
 Sheblji mu sdaj nové
 Šhe rane naredé.

12. Šhtazion.

Na krishi tam vifi,
 Oh, sveta tezhe Kri!
 Sa grehe vfih ljudi
 Svelizhar smert stori.

13. Šhtazion.

Maria, k teb' hitim,
 Tvoj'ga Šinu zhaštım.
 S vama, dokler shivım,
 Rad jokam in terpım.

14. Šhtazion.

Sa nash greh mertviga
 Molımo Jesufa,
 In poloshımo ga
 V grob svojiga ferza.

*

O Jesuf! hvala sdej
 Ti bod' ino vfelej;
 Škos svojo smert nam daj,
 Te ljubıt' vekomaj.

Druga pesem.

*

O kristjani! pregledujte
 Ta kervavi krishev pot,
 V svojih ferzah premisrljajte,
 Kolk' je terpel vash Gospod!
 To zhe s' andohtjo storili
 Bote radi, in vselej,
 Odpuštike bote dobili, —
 In pomozh sa sveti Rāj.

1. *Štazion.*

Pole, Jesuf vef nedolshen
 Štoji pred Pilatusham,
 Vender je kervó obdolshen —
 Pred krivizhnim Šodnikam.
 Glej! Pilatush roke umije,
 Da Jesufa Judam zhes;
 In neufmiljen' ljudstvo upije: —
 „On je krisha vreden ref!“

2. *Štazion.*

Komej so bli odpeljali
 Jesufa od sodnje hifhe prezh,

Teshki krish fo mu podali, —
 De ga more fam ulezh'.
 Jesuf teshki krish objame,
 S' veliko pohlevnostjo,
 Na svojo ramo ga vsame, —
 In fe da u pokorfhino.

3. *Šhtazion.*

Jesuf pervizh f krishem pade
 Od velike trudnofti;
 Vender ni nobene gnade, —
 Ne nobene milofti!
 Judje nozhjo miru dati,
 Is nogami ga fujejo;
 Jesuf mora spet uftati, —
 S' fhtriki gor ga ulezhejo!

4. *Šhtazion.*

Na terpljenja pot' ga frezha,
 Mati polna shalofti,
 Bleda vfa, in trepezha —
 Od velike britkofti,
 V shalofti zheshenj sdihuje;
 Kdo samore jo isrezh'!
 Švojiga Šina objokuje, —
 Ker podobe nima vezh.

5. *Štazion.*

Jesuf f krishem dalje ne more ,
 Kjer mozhi nima vezh ;
 Zirenevf perfiljen more —
 Mu pomagat' krish ulezh' ,
 Deb' ga mogli perpeljati
 Shiv'ga na Kalvarjo ,
 In ga tam loshej krishati ,
 Drusiga ne marajo .

6. *Štazion.*

Tud' Veronika objokala
 Je Jesufa potniga ,
 Šolsna pert mu je podala , —
 Obrifat fe kervaviga ;
 Jesuf vsame ruto v roke ,
 In pufti na njej obras ,
 Brifhe kervave fi potoke , —
 Ktere tozhil je sa naf .

7. *Štazion.*

Jesuf spet je f krishem padel ,
 Ker ga hitro ulezhejo ,
 Krish fe je med kamne vfadel ,
 Pomagat' mu nozhejo .
 S' nosa in s' uft mu tezhe
 Na tla sveta reshnja kri ;

Vender Jesuf nezh ne rezhe, —
Ampak vse voljno terpi.

8. *Shtazion.*

Jesufa fo objokale
Bogabojezhe shené,
K fo v folsah na potu stale, —
Ker On v martri memu gre.
Jesuf pravi: „Ne plakajte
Še tako možno zhes me,
Temuzh zhes greh fe jokajte
Otrok vafih, in zhes fe.“

9. *Shtazion.*

Jesuf, oh! nedolshno Jagnje!
Tretjizh pade na obras,
Ob en' kamen fe spotakne; —
Na semlji leshi sa naf!
Smartran ker ne more uftati,
Ga fpet gor' potegnejo,
Ozh'jo ga naprej peljati,
Krish mu gor' sadenejo.

10. *Shtazion.*

Ta, kter' vse shivi na fveti,
In oblazhi vse stvari,
Shovzh in jesih more piti; —
To mu vezhi martro ftri!

Vse to pa fhe ni sadofti,
 Gvant is njega tergajo,
 Rane vidjo fe do kofti! —
 In fe nagmu fmejajo.

11. *Šhtazion.*

Glejte, zhudu preveliku!
 Jesuf je na krish raspet,
 She raftergan pred od fhtrikov
 Štrafhno martro ima terpet!
 Gor' na krish fo ga perbili,
 De fovrafhtvo fito je:
 Pa vezh teh, k fo sraven bili, —
 V njega martri omedle.

12. *Šhtazion.*

Ker fo ga na krish perbili,
 Ljudftvu fe sadofti ftri;
 Štare rane ponovili, —
 De s njih tezhe fvéta kri.
 Krish in Jesuf gor' fe vsdigne,
 Terdo v semljo fe vfadi;
 Kristuf prot' Ozhetu sdihne, —
 Na nebu zhudo fe godi.

13. *Šhtazion.*

Potem ker Jesuf je na krishi
 Vsel od Matere flovo,

Dal je duſho v zhudni viſhi —

Gor' is nagnjeno glavo.

Joshef ga is krisha ſname,

In Marii ga isrozhi,

Ona milo ga objame —

In is Njim umret' sheli.

14. *Šhtazion.*

Jesuf je v grob poloshen,

V eni ſkali pokopan;

De bi polk bil potolashen —

Bo na grob velk kamen djan.

K domu fe Marija verne

S' shaloſtjo od groba prezh;

V joku ſi obras sagerne, —

Ker Šinu ne vidi vezh.

*

Bodi zhaſt Bogu Ozhetu,

Šinu, Duhu ſvetimu,

Kakor bila je v sazhetku, —

In ob zhaſu vezhnimu!

Oduſtike ſmo dobili,

In pomozh ſa ſveti Ràj;

Dàj, Bog! deb' fe vefelili —

Tam ſ' Teboj na vekomàj! Amen.

Tretja pesem.

I. Shtazion.

O romar! pozhakaj tukaj,
O nikar ne hod' naprej,
 Ter se s mano jokaj,
 Jesuf je obfojen sdej:
 De bo teshak krish vlekel
 Na goro Kalvarjo,
 Zhe bofh gresnik sa njim tekel,
 'Teb' grehe odpustil bo.

*

O moj zhlovek! zhe pregledafh
 Nedolshnost fvojiga Boga;
 Kader kol' ti grehe delafh,
 S Judi upijesh krishaj ga!
 Jesuf pravi: glej, bofh vidil,
 Kaj bom fhe sa-te terpel;
 Zhe se bom kej tebi smilil, —
 Bofh od grehov flovo vsel.
 Zhe . . . —

II. Shtazion.

O moj romar! Jesuf pravi:
 „Glej, moj krish in butaro,

Moj shivot tud je vef kervavi,
 Delam sa-te pokoro:
 Ti me f krishem fhe obkladafh,
 Vfako uro, nozh in dan,
 Tvoj Bog fim, samé nemarash, —
 Šlifhifh, jokaj, moj kristjan!“
 Tvoj . . . —

III. *Šhtazion.*

Ovbe, Jesuf moj je padel,
 V omedlevzi tu leshí;
 Grefhnik! kar fi ti sapadel,
 To Gospoda sdaj teshí:
 Pod krishem Jesuf milo pravi:
 O grefhnik! tukej vidifh me:
 Vftat' ne morem v ti teshavi —
 Ti pa fe ne ufmilifh me.
 Vftat' . . . —

IV. *Šhtazion.*

Oh shalofst! flifhim jokati
 Marijo, k' naproti Šinu gre;
 Vid'ga sdihat', trepetati,
 Obem' zhe pozhit' ferze!
 Marija ni k njemu smela,
 O grefhnik! sdihni sato;

Rada ga bi bla objela, —
Vsela od njega flovo.

Rada . . . —

V. Shtazion.

Simon rad mu ne pomaga,
Nofit' krisha ni voljan;
Tok sdej zhlovek f krishem zaga,
Kter' mu je od Boga dan;
Smifli: Jesuf sam krish vlezhe,
Ti ftvar nozhefh nofit' ga!
Zhe imafh kakfhne ti nefrezhe, —
Prezej toshifh zhes Boga.

Zhe . . . —

VI. Shtazion.

Veronika fe je jokala,
K Jesuf gledat' mogel ni;
Rada bi mu obrifala
S' obrasa pljunke in kri.
Jesuf njeni pert vsame,
Sam obrifhe fvoj obras;
Greshnik! teb' ferze ne sgane, —
Kaj terpi Jesuf sa naf.

Greshnik! . . .

VII. Shtazion.

Jesuf je tu f krishem padel,
Ker ga hitro ulezhejo;

De fe je krish v semljo v fadel,
 Ko po tleh ga mezhejo:
 S' nofa, s' uft mu kri ún tezhe,
 Grefhnik, ga obrifhi tí!
 Glej, tvoj Jefuf nez h ne rezhe, —
 Kakor jagnje On molzhi.
 Glej . . . —

VIII. Shtazion.

Tukej shenam fe On fmili,
 — De fe milo jokajo,
 Ker vfi, k' fo sraven bili,
 Is Jefufa fhpot delajo:
 Grefhniki deb' to fposnali!
 Kaj en fmertni greh ftri fam;
 O gotovo bi jokali —
 Še nad milim Jefufam.
 O gotovo . . . —

IX. Shtazion.

Jefuf tukej tretjizh pade,
 In ne more vezh uftat';
 Tebi grefhnik greh dopade,
 De hozhefh she v njem oftat'.
 Jefuf pravi: „Hod' sa mano,
 Šaj enkrat me prav poglej;

Lej moja oderto ramo, —
Vidil samo košt bošh sdej.

Lej . . . —

X. Shtazion.

Angelji, vi prestopite!
Š svojmi perutnizami
Moj'ga Jesufa sakrite;
Štoji On nag med Jud'mi:
Šo ga flekli, fe fmejali,
Ki mu 's ran je tekla kri,
Sholzh in jefih piti dali; —
Ne enim fe fmilil ni.

Sholzh . . . —

XI. Shtazion.

Oh! kaj fo sdej Judje ftorili,
Na krish ga perbijajo:
Potem fo krish pre'bernili,
De sheblje perbijajo:
Sazhno pokat' shile kmali,
Ker ga tok' napenjajo,
Drugi ker fo sraven ftali —
V omedlevzo padajo.

Drugi . . . —

XII. Shtazion.

Terdo krish fo bli vftadili,
Jesuf fe je ftrefel bil,

Špet vse rane ponovili;
 Grefhnik jokaj, zhe fi shiv.
 Glej ga, kok' preklada glavo,
 Šam ne ve, kam bi jo djal,
 S ene na to drugo ramo, —
 Med tem je dušho gor' dal.
 S' ene . . .

XIII. Šhtazion.

O poglej, shalofna Mati!
 Švoj'ga Šina ljubiga
 Na kolenah tu dershati
 Ti sdej morafh mertviga:
 Kter' grefhnik je njega umoril?
 Nobeden nozhe biti kriv,
 O Mati! jest fim to ftoril; —
 Jokal bom, dokler bom shiv.
 O Mati . . . —

XIV. Šhtazion.

O moj Jesuf! ne odlozhi
 Teh, ki s manoj jokajo;
 O nej moje ferze pozhi,
 De me k Teb' sakopljejo:
 V grobu zhem tizhat' per Tebi
 Sdej shiv, in enkrat mertu,

De bošh Ti Jesuf per meni; —

O sadost bo meni to!

*

O Jesuf! Ozhe ljubi!

Na letá tvoj polk poglej;

Vflifhi jih, in jim obljudi,

De bošh vřim odpuřtil sdej:

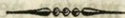
Kter' fo po pot' objokvali

Tvoje britko terpljenje;

Duřham is viz pomagali, —

Daj jim vezhno shivljenje.

Duřham . . . — Amen.

Nektere lepe molitve.

1. Molitev od Kristusoviga terpljenja.

O moj dobrotljivi Jesuf! kateri si, de bi řvét odreřhil, hotel rojen, obresan, od Judov savershen, od Judesha sdajavza ř kufhevanjem isdan, ř fhtriki svesan, kakor nedolshno Jagnje v řmert peljan, in pred oblizhje Anasa,

Kajfasha, **Pilatusha** in **Herodesha** ne-
spodobno postavljen, od krivih prizh-
toshen, f fhibami tepen, sanizhevan,
sapljuvan, f ternjem kronan, sa uho
udarjen, f terftam tolzhen, sanizhljivo
na svojim svetim oblizhji sakrit, svojih
oblazhil flezhen, s sheblji na krish
perbit, na krishi povsdignjen, med dva
rasbojnika postavljen, s shovzhem in
jesiham napojen, f fulizo preboden biti.
Škosi letó tvojo nar britkejshi martro, o
Gospod! ktero fi jest nevrednik k ferzu
vsamem, in fkosi tvoj f. krish in smert
me obvari od marter pekla, in me mi-
loftljivo perpelji, kamèr fi rasbojnika
na tvoji defni ftrani krishaniga perpe-
ljal, kateri s **Ozhetam** in f. **Duham** shi-
visih in kraljujesh od vekomej do ve-
komej. Amen.

2. Molitev f. **Bonaventura** od **Kristusove** martre.

O dobrotljivi **Gospod**, **Jesuf Kri-**
stuf! f svojimi ranami rani moje serze,
f svojo sveto kervjo napoj dusho mojo,
de, kamèr koli se obernem, bom Tebe

vfelej pred feboj krishaniga vidil; in de, kar koli bom pogledal, fe mi bo sdelo f tvojo sveto kervijo pobarvano, de tako smeram na Te mislijozh, ne bom svunej Tebe drusiga nashel, tudi ne drusiga gledal, kakor tvoje svete kervave rane. Ta naj mi bo edina to-lashba f Teboj, o Jesuf! ranjenimu biti; svunej Tebe pa kaj drusiga mi-fliti, naj mi bo nar vezhi britkost in shalost. O dobrotljivi Jesuf! moje fer-ze naj popred ne pozhiva, dokler Tebe kakor svojiga zilja in konza ne najde, tam naj pozhiva in prebiva, kjer bo samoglo spolniti svoje shelje. Amen.

3. Molitev h Kristusu na Krishi.

Profim Te, o ljubesnivi Gospod, Jesuf Kristuf! po tifti posebni ljubezni, f ktero si ljubil zhloveshki rod, kader si Ti, o nebeshki Kralj! vifil na al-tarji f. krisha s ranjenim telesam, f prebodenim ferzam, bolezhimi pozhut-ki, s britkim pogledam, f kervavimi ranami, f tekozhmi kapljami kervi, s raspetimi rokami, f perbitimi nogami,

f kervavimi udi, s bledim oblizhjem,
 f plavimi uftmi, s mertvafhko barvo,
 s objokanimi ozhmi, f plakajozhim ger-
 lam, f perklonjeno glavo, s odperto
 defno ftranijo, in s nar shalofrnejfi
 dufho, — po tifti ljubesni namrezh,
 ktera je v tvojim nar flajfhim ferzu
 gorela, kader fe je tvoja fveta in bla-
 ga dufha od telefа lozhila, Te profim:
 Ufmili fe moje dufhe, kader fe bo od
 telefа lozhiti mogla, ter jo vsemi v
 vezhno vefelje. Amen.

4 Tri sahvale Kristufu sa terpljenje.

O nar krotkejfi Jagnje boshje!
 ktero fi tri ure na krishi tako revno in
 od vfih sapufheno vifelo; sahvalim Te
 sa tisto neisrezheno bolezhino, ktero fi
 takrat terpel, kader fi bil tako neu-
 fmiljeno rasset, de fo fe vse tvoje kofti
 lahko preshteti samogle; profim Te, od-
 pufti mi savoljo tvoje martre, kar fim
 fe f fvojimi pozhutki soper tvojo dobroto
 pregreshil. Amen.

O nar nedolshnejfi Jagnje boshje!

fkosi sahvalo vſih ſtvari **Te** sahvalim sa tiſto veliko grenko ſhejo, ktero ſi na krishi ſavoljo ſvelizhanja duſh preterpel, takrat kader ſi s glaſnim in ſhaloſtnim glaſam ſavpil: „**Shejin ſim,**“ in vender **Ti** drusiga piti niſo dali kakor ſhovzha in jeſiha. **Škosi** grenkoſt te velike ſheje **Te** proſim; odpuſti mi miloſtljivo, kar ſim ſe s neſmerno jedjo in pijazho pregreſhil. **Amen.**

O nar dobrotljiviſhi **Jagnje** boſhje! ſ tiſto zhaſtjo in hvalo, ktero **Ti** dajo vſi **Švetniki** in **Svoljeni** boſhji v nebeſih, **Te** sahvalim sa tiſto filno veliko martro, ktero ſi takrat terpel, kader ſi bil tako neufmiljeno na rokah in nogah ſ tumpatmi ſheblji perbit, de ſe je od velike bolezhine v **Tebi** ferze treflo, in trepetalo, in vſi udje ſe vkup ſkerzhli. **Škosi** to neisrezheno bolezhino in grenko ſmert **Te** proſim, de mi vſe pregrehe mojih rok in nog miloſtljivo odpuſtiſh, in ſvoje rane na rokah in nogah ſvojimu nebeſhkimu **Ozhetu** pokafeſh, in **Ga** ſ tem potolaſhiſh, de mi grehe odpuſti. **Amen.**

Sdihovanje k shaloftni Materi Boshji.

O prefveta in dobrotljiva Deviza Marija! jest padem pred tvoje svete noge na svoje grešne kolena, in Te is zeliga ferza profim po tvojim britkim sapušhenji, kader fi svojiga preljubiga Šina Jesufa vfiga rasgajshlaniga, f ternjem kronaniga in krihaniga, vfiga kervaviga in ranjeniga umirati vidila, in kader fi bila od vfiga svetá sapušhena. Oh, preljubesniva Deviza Marija! fkosi tvoje britko sapušhenje Te profim, nikar me ne sapuſti v mojih teshavah in nadlogah; nikar me ne sapuſti, de bi ferzhnoſt sgubil in obupal; odverni od mene vſo nefrezho in vſe hudo na duſhi in na teleſu. **O** shaloftna, sapušhena Mati boshja! nikar me ne sapuſti v mojim zhafnim shivljenji, ſlaſti ne sapuſti me, na mojo ſadnjo uro. Ne ſapuſti me, kader bom na ſmertni poſtelji od vfiga ſvetá ſapuſhen, bolan leſhal. Ne ſapuſti me, kader mi bo mersli, mertvaſhki pot po obrasu tekell. Ne ſa-

puſti me v mojih ſadnjih teſhavah, in ſkuſhnjavah, de v obupnoſt ne padem. Ne ſapuſti me, kader moj flabi jeſik ne bo mogel vezh teh preſvetih Imén *Jeſuf, Marija, Joſhef!* ſgovarjati. Ne ſapuſti me, kader moje ſaper-te ozhi tvojo ſveto podobo ne bodo mogle vezh viditi. Ne ſapuſti me, kader ſvojih flabih rok ne bom mogel vezh k Tebi ſa pomozh ſtegovati. Ne ſapuſti me, kadar mi bo grenka ſmert ferze utergala. Ne ſapuſti me, kader ſe bo moja uboga duſha iſ teleſa lozhila. Oh! ne ſapuſti me, kader bo moja uboga duſha, polna ſtrahu, pred oſtrim Œodnikom Jeſufam Kriſtuſam ſe perkaſala. — O Marija, preſveta Deviza! upanje vſih revnih greſhnikov, veſelje vſih ſhaloſtnih in omagljivih kriſtjanov, in tolaſhniza vſih umirajo-zhjih! ſadobi mi, de bom na tvojo proſhngo na deſno ſtran Œodnika poſtavljen, de ſe bo moja uboga duſha v ſvetim raji ſ Teboj in ſ vſimi Svo-ljenimi bres konza veſelila. Amen.

Sedmero darovanje

svete refhnje Kervi Bogu Ozhetu.

Papesh Pius VII. fo vřim vernim kriftjanam, kteri bodo s sgrevanim ferzam te sdoli pořtavljenje darovanja svete refhnje kervi Jefusove, opravili, sa vřakikrat **300** dni odpuftka na vedne zhafe dodelili.

Darovanje.

1. Vezhni Ozhe! jeřt Ti darujem saflushenje predrage kervi Jefusove, tvojiga ljubesniviga Sinu in mojiga boshjiga Odreřhenika, sa rafhirenje in povsdignjenje svete zerkve, nafhe preljube Matere; sa obhranjenje in řrezho njene vidijozhe glave, ř. Ozheta Rimřkiga Papasha, sa Kardinale, řhkofe, duhovne Pařtirje in sa vře flushabnike svete zerkve. Zhařt bodi Bogu.

Vezhno bodi zheshen in hvajlen **Jesuf**, kateri si nas s svojo sveto kervjo odreshil!

2. Vezhni Ozhe! jest darujem saflushenje predrage kervi **Jesufove**, tvojiga ljubesniviga **Šinu**, in mojiga boshjiga **Odreshenika**, sa mir in edinost kraljev in vsih katolishkih oblastnikov, sa ponishanje sovrashnikov svete vere, in sa frezho kerfhanfkiga ljudstva. **Zhaft** bodi **Bogu**.

Vezhno bodi zheshen in hvajlen **Jesuf**, kateri si nas s svojo sveto kervjo odreshil!

3. Vezhni Ozhe! jest **Ti** darujem saflushenje predrage kervi **Jesufove**, tvojiga ljubesniviga **Šinu**, in mojiga boshjiga **Odreshenika**, sa rasfvetljenje nevernikov, sa satrenje vsih krivih ver, in sa spreobernjenje gresnikov. **Zhaft** bodi **Bogu**.

Vezhno bodi zheshen in hvalljen **Jesuf**, kteri si nas s svojo sveto kervjo odreshil!

4. Vezhni **Ozhe!** jest **Ti** darujem saflushenje predrage kervi **Jesufove**, tvojiga ljubesniviga **Šinu**, in mojiga boshjiga **Odreshenika**, sa vse moje shlahtnike, perjatle in sovrashnike, sa potrebne, bolne in shalostne, in sa vse tiste, sa ktere vesh, de sim dolshan moliti, in sa ktere **Ti** hozhesh, de imam moliti. **Zhaft** bodi **Bogu**.

Vezhno bodi zheshen in hvalljen **Jesuf**, kteri si nas s svojo sveto kervjo odreshil!

5. Vezhni **Ozhe!** jest **Ti** darujem saflushenje predrage kervi **Jesufove**, tvojiga ljubesniviga **Šinu** in mojiga boshjiga **Odreshenika**, sa vse tiste, kteri se bodo danf na uni svét preselili, sato de jih re-

shih od peklenških shtrafing, in toliko hitrejshi v tvojo zhaft priti puftih. **Zhaft bodi Bogu.**

Vezhno bodi zheshen in hvajljen **Jesuf**, kateri si nas s svojo sveto kervjo odreshil!

6. Vezhni Ozhe! jest **Ti** darujem saflushenje predrage kervi **Jesufove**, tvojiga ljubesniviga **Šinu**, in mojiga boshjiga **Odreshenika**, sa vse tiste, kateri vrednost nashiga svelizhanja snajo zeniti in ljubiti, sa tiste, kateri se s menoj sdrushijo presveto kri zhaftiti in moliti, in sadnjizh sa tiste, kateri se persadevajo, to pozhaftenje povfod rashiriti. **Zhaft bodi Bogu.**

Vezhno bodi zheshen in hvajljen **Jesuf**, kateri si nas s svojo sveto kervjo odreshil.

7. Vezhni Ozhe! jest **Ti** darujem saflushenje predrage kervi **Jesufove**, tvojiga ljubesniviga **Ši-**

nu, in mojiga boshjiga Odreshenika, sa vse svoje dufhne in telesne potrebe, sa pomozh vernim dufham v vizah, in posebno tistim, ktere so bile bolj andohtljive do zene nashiga odreshenja, in do britkoſti in terpljenja nasheljubesnive, presvete Matere Marije. Zhaſt bodi Bogu.

Vezhno bodi zheshen in hvaljen Jeſuf, kteri ſi naſ ſ svojo ſveto kervjo odreſhil!

Naj ſhiví kri Jeſufa Kriſtufa sdej, in vselej, in na vse vezhne zhaſe! Amen.

Vſe k vezhi zhaſti boshji, in Devize Marije, in k pomozhi dufham v vizah.

Hvaljen bodi Jeſuf Kriſtus!

Oh. haar sterminno

Handwritten scribbles and symbols, including numbers 1-9, letters, and various geometric shapes.

e-
e-
im
ti-
t-
ja,
he
a-
a-
jo
fa
ne
il
in
r-
f!
il
il

